

Prireditve naših slovenskih društev na Silvestrov večer in na Novoletni dan

Slovenska naselbina v Clevelandu in v okolici bo v resnici sijajno praznovala odhod starega leta 1930 in pričakovala pri raznih prireditvah naših društev in Narodnih domov. In nikomur ne bo žal, da se bane leto 1930 iz naše sredine, kajti prineslo je dovolj tuge in gorja me naš narod. In najbrž bo vsak vesel, ko bo navzoč, kako se poslavlja leto 1930 od nas in prihaja leto 1931, v katerega imamo vsi zaupanje, da bo več zaslužka in dela.

Naj omenimo na tem mestu nekatere prireditve naših organizacij v ravnanje rojakom, ki mislijo Silvestrov večer biti v veselju družbi in pomagati pregnati Hooverjevo "prosperiteto" v večnost.

Klub Slovenskih žena od Slovenske delavske dvorane na Prince Ave., priredi lep Silvestrov večer v Slovenski delavski dvorani. Grebenčevi bodo igrali, in že veste, kako se bo vrtel kazalec na uri, obenem pa vaše pete. Naše slovenske žene vam bodo pa preskrbele najboljšo postrežbo v jedi in pijači.

Pa še ena zabava bo v Newburgu, ki je postala že stara tradicija. Poznani in priljubljeno pevsko društvo "Zvon" bo v Slovenskem Narodnem Domu na 80. cesti pozvonilo na Silvestrov večer odhodno staremu letu in pozvonilo pozdrav novemu letu 1931. Vsi bodo tam, pevci in pevke ter njih prijatelji. Nikomur ne bo dolgčas. Vsako leto je pevsko društvo "Zvon" praznovalo dotojno, toda veselo, odhod starega leta, in letos toliko bolj veselo, ker je starec 1930 tako zasovražen, da komaj čakamo, da gre od nas.

Slovensko dramsko društvo "Triglav" ima svojo privatno zabavo v Knusovi dvorani nočoj zvečer. Vabljeni so vsi člani in članice ter njih prijatelji. Natančna pojasnila dobite v uradu John L. Mihelich Co., v S. N. Domu. Le pridite. To je zabava, kot je ne morete dobiti nikjer drugje.

Klub slovenskih društev S. N. Doma na St. Clair Ave., je še vsako leto priredil sijajno zabavo. In tudi letos ne bodo naša društva izostala. Najeti sta obe dvorani za to prireditve. V zgornji dvorani bo igral Valentin Turkov orkester, v spodnji dvorani se boste pa vrtili ob zvokih Sadarjevega orkestra. Vsega bo na razpolago, tečna jed, dobra kapljica. Mesto je izdalo dovoljenje za veselico do 1.30 zjutraj. Pridite!

Priljubljeno društvo "Jadran", ki je znalo tako lepo zapeti na slovenskem radio programu pred nekaj tedni, priredi na Silvestrov večer, to je, nočoj, v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd., veliko plesno veselico. Svirala bo Kalistrova godba. Prav ničesar ne bo nikomur manjkalo, kdor se udeleži. In vsi ste prav prijazno vabljeni.

Pevsko društvo Zorislava iz Euclida priredi nočoj zvečer igro in veselico s plesom v spodnjih šolskih prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd. Igralo se bo prijetno igrice "Čarlijeva ženitev." Po igri bo pa petje, ples in nekaj posebno novega. Le pridite, boste vsi imeli dobro zabavo.

Kulturna društva slovenske naselbine, kot so bila že prej ome-

njena, prireditve na Novoletni dan v dvorani S. N. Doma na St. Clair Ave., koncert, predstava in plesno veselico. Vsi igralci in sodrujki delujejo popolnoma brezplačno. Dobiček prireditve gre v korist odra S. N. Doma. Vstopnina samo 50 centov. Ena najboljših zabav, kar jih morete imeti za novo leto.

"Mutasti muzikant" tudi ne sme izostati za novo leto. To igro priredi ženski odsek S. N. Doma na novoletni dan v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd. Pričetek ob 7.30 zvečer. Po igri bo ples v spodnji dvorani in prosta zabava. Tečna in okusna jedila in pijača vam bo predstavljena. Le pridite.

Bankir obsojen na 100 let ječe radi tatvine

Los Angeles, Cal., 30. decembra. — Gilbert Beesmyer, ki je poneveril raznim posojilnicam 8 milijonov dolarjev, se je priznal krivim pred sodnijo in je bil večeraj obsojen na 100 let zapora. Na to dobo je bil obsojen, da ne bo dobil prilike, da bi bil prej močče od governerja pomiloščen.

Društvo St. Clair Grove

Društvo St. Clair Grove, št. 98 W. C. je izvolilo sledeče uradnike za leto 1931: predsednica Jennie Jerič, tajnica Albina Novak, 6036 St. Clair Ave., blagajničarka Mary Andolek, zapisničarka Josephine Benčin, p. o. predsednica Mary Zaverl, svetovalka Anna Tomšič, spremljevalka Rose Debelak, vratarica Josephine Seelye. Računske nadzornice: Therese Zelle, Josephine Mežnaršič in Helen Mally. Zastopnica za Klub društev S. N. D.: Anna Tomšič, zastopnica za konferenco SND Therese Zelle. Zastopnice za skupna društva fare sv. Vida Angela Krizman in Helen Mally. Zdravniki dr. Kern, dr. Szezytkowski in dr. Siegel.

Iz Pennsylvanije

Mrs. Frank Kuhar, 3802 St. Clair Ave. nam sporoča, da ji je v Braddock, Pa. večeraj umrl brat Jos. Zafran, star 59 let, doma iz Gotne vasi pri Novem mestu. Zapuščica žena in pet otrok ter dva brata, enega pa v starem kraju, in eno sestro, omoženo Pečavar. V Clevelandu zapuščica tudj bratranca Louis Zafrana. Pogreb v petek zjutraj. V Ameriki je bival 33 let. Vsem sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje, ranjkemu pa naj bo ohranjen blag spomin!

Listnica uredništva

Ponovno in ponovno smo že povdarjali, da ne pošiljajte novic ali dopisov v pondeljek po pošti, ako želite v terek imeti priobčeno, ali v terek po pošti, ako želite v sredo imeti tiskano. Mi tiskamo naš lit ob osmi uri zjutraj, dočim dobimo pošto šele nekako ob deveti uri. Vsak dan dobimo nekaj pisem ob tem času, v katerih se zahteva od nas, da isti dan priobčimo, dočim je list v resnici že tiskan.

Nezavestni jetniki

Ko je večeraj policijski bus pripeljal iz zaporov v Warrensville na glavno policijsko postajo, so dognali, da so bili vsi jetniki oamamljeni. Plini, ki so vahalji iz goreleca v busu, so povzročili nezgodo. No, ko so jetnike spravili na sveži zrak, so kmalu zopet prišli k zavesti.

NA PRAGU PRED NOVIM LETOM!

Belgijci se radi vojne nevarnosti želijo odpovedati zvezi s Francijo

Pariz, 30. decembra. — Pod vodstvom bivšega belgijskega ministra za zunanje zadeve, Emil Vandervelde, se je začela v Belgiji akcija, da se prekliche tajna pogodba med Belgijo in Francijo, ki je bila sklenjena 1. 1920, in v kateri se Belgija zavezuje, da pride na pomoč Franciji, ako je slednja napadena ali pa da Francija napove komu vojno. Zlasti se belgijski socialisti poginjajo, da se omenjena pogodba odpove. Belgijski politiki so mnenja, da mora Belgija priti na pomoč Franciji v slučaju vojne med Nemčijo in Poljsko in enako tudi v slučaju, da Francija napove vojno Italiji ali pa Italija napade Francijo.

Opdeljan v bolnico

Včeraj popoldne je bil opdeljan v bolnico Cleveland Clinic dobro poznani rojak Jos. Ubic, 14018 Westropp Ave. Prijatelji so prošni, da ga obiščejo v sobi št. 448, odprto je od 2. do 4. in od 7. do 9. ura.

Iz Euclida

Jugoslovanski Napredni Klub v Euclidu je na obnem zboru izvolil sledeče uradnike: predsednik John Jadrich, podpredsednik John Ivančić, tajnik Anton Plut, blagajnik Vincent Koller, zapisnikar Andrew Noch. Nadzorniki: Frank Joger, Andrew Verlič.

Umrla hčerka

Na 854 E. 236th St., je umrla staršem Strle hčerka Elizabeth, stara pet tednov. Naše iskreno sožalje!

Ne bo lista

Ker je jutri, četrtek, 1. jan. postaven praznik, "Ameriška Domovina" ne bo izšla.

VOŠČILO

Vsem cenjenim naročnikom, vsem našim društvom, vsem trgovcem, vsem članom in članicam Slovenske Dobrodelne Zveze in vsem Slovencem želimo srečno, zdravo in boljše Novo leto kot je bilo letošnje.

L. J. Pirc J. Debevec

Pripovedujejo nam, da se je naše zdravje v tem letu zboljšalo

New York, 30. decembra. — Metropolitan zavarovalna družba, ki ima 19 milijonov oseb za zavarovanih, izjavlja, da je bilo leto 1929 eno najbolj zdravih, kar se tiče umrljivosti ljudi. Dočim je lansko leto znašala umrljivost 8 procentov vsakih 1000 zavarovanih, je znašala letos le 7 in pol procenta. Nobene posebne nalezljive bolezni ni bilo letos, ki bi povzročala nadnormalno umrljivost. Umrljivost za pljučnico je bila veliko manjša kot kako drugo leto, in enako so se znižali smrtni slučajji radi jetike, raka, davice, škrlatice in mrzlice. Da, celo nesreče niso zahtevale toliko žrtev kot leta prej, kar je pač pripisati dejstvu, da so bili ljudje letos manj zaposleni kot druga leta, in ni bilo toliko avtomobilov v prometu kakor sicer.

Lepa prireditve

Pri prireditvi ženskega odseka S. Del. Doma na dan 1. januarja nastopijo tudi sledeči: Kvartet pevskega zbora Jadran, nadalje Miss Zupanc, Miss Godec in sestra ter brat Vadal. Bo prav lepo.

Ranjki Trtnik

Sporoča se nam, da leži pokojni Frank Trtnik pri svoji sestrični Mrs. Hočvar na 1072 Addison Rd., kamor ga pridejo prijatelji in znanci lahko pokropit.

"Pasijon"

V petek, 2. januarja, ob 7.30 zvečer se vrši v S. N. Domu sestanek vseh igralcev, da se razdelijo vloge, in obenem se vrši skušnjava za prvo dejanje za igro Pasijon.

Mestna zbornica je končno odredila zvišane cene za vodo

Pri pondeljkovi seji mestne zbornice je slednja končno odobrila predlog, da se cene vodi zvišajo. Kot zatrjujejo izvedenci, Clevelandčani in predmestja, ki dobivajo vodo od Clevelanda, sicer dovolj plačujejo za vodo, toda sedanje cene ne dovolijo, da bi se naredile kake nove naprave, in pripeti se, da v najhujši vročini zmanjka vode. Zato je treba zgraditi nove rezervoarje, ki bodo garantirali, da vode ne bo primanjkovalo. Dočim je mesto sedaj računalo odjemalcem vode v Clevelandu 60 centov za 1000 kubičnih čevljev, bo nova cena 85 centov za isto količino vode. Predmestja bodo plačevala od \$1.10 do \$2.50 za 1000 kubičnih čevljev vode. In ako jim to ni prav, tedaj se je izjavila mestna zbornica v Clevelandu, naj si napravijo lastne vodovodne naprave. Nove cene gredo v veljavo 1. aprila.

Lepa prireditve

Pri prireditvi ženskega odseka S. Del. Doma na dan 1. januarja nastopijo tudi sledeči: Kvartet pevskega zbora Jadran, nadalje Miss Zupanc, Miss Godec in sestra ter brat Vadal. Bo prav lepo.

Ranjki Trtnik

Sporoča se nam, da leži pokojni Frank Trtnik pri svoji sestrični Mrs. Hočvar na 1072 Addison Rd., kamor ga pridejo prijatelji in znanci lahko pokropit.

"Pasijon"

V petek, 2. januarja, ob 7.30 zvečer se vrši v S. N. Domu sestanek vseh igralcev, da se razdelijo vloge, in obenem se vrši skušnjava za prvo dejanje za igro Pasijon.

Menda komaj čakate, da se bodo naznanila radio darila v kratkem času

Bliža se čas, ko bo treba razdeliti lepa darila našim poslušalcem slovenskega radio programa. Slovenski radio klub bo natančno in pošteno podaril vse, kar je obljubil. Le nekoliko dobre volje še potrebujemo, da se razprodajo zadnji radio listki. Sežite po njih. Tu se ne gre za noben profit, pač pa za kulturno delo, katerega vrši slovenski radio klub, poleg tega pa žrtvujejo slovenski trgovci tisoče dolarjev, da vam oddajajo vsako nedeljo slovenski radio program.

Nobena druga slovenska naselbina v Ameriki ne more dati našemu narodu kaj enakega kot slovenska naselbina v Clevelandu. Stotisoč naših rojakov zlasti po malih naselbinah z največjo radostjo poslušajo slovenski radio program. Poleg tega pa imamo za poslušalce tisočice ljudi skoro vseh narodnosti sveta. Dobili smo stotine pisem, v katerih nam dopisniki izrekajo iskreno hvalo, češ, da noben drug program jim tako ne ugaja kot slovenski. Tako namreč izjavljajo Čehi, Rusi, Nemci, Amerikanci, Ukrajinci, Hrvati, Slovaki, Litvinci in drugi. Slovenci smo z našim radio programom dobili velik ugled po vsej Ameriki.

In glede tikevot. Tajništvo Slovenskega radio kluba jih ima samo še 200. Ostali tikevoti so priposežniki trgovih. Treba se bo potruditi, da jih dobimo nazaj, da so čimprej razprodani, kajti čas prihaja, da bo treba naznaniti po radio, kdo dobi to ali ono.

Naj navedemo na tem mestu posamezna darila trgovcem poslušalcem slovenskega radio programa: Grdin's Hardware, 6127 St. Clair Ave., podari krasen električni likalnik, ki je vreden \$9.00. Eden ga bo gotovo dobil. Slovenska Dobrodelna Zveza, naša domača podpornica organizacija, podari \$5.00 cekin. The North American Trust Co., naša slovenska banka, podari \$10.00 cekin. Laušin Motor Sales 18901 St. Clair Ave. ki prodaja Durant automobile in popravlja automobile vsake vrste, podeli "spotlight," ki je vreden \$17.50. In Slapnik ter sinovi pošljejo na dom onega, ki ga išče sreča, krasen šopek cigark, vrednih \$25.00. Naša slovenska zlatarska trgovina Fr. Černe, 6033 St. Clair Ave., podeli \$25.00 vredno oro.

Prva slovenska izdelovalnica mehke pijače v Clevelandu in v Ameriki, katere lastnik je Mr. John Potokar, znana pod imenom Double Eagle Bottling Co., 6517 St. Clair Ave., bo podarila 5 cekinov po \$5.00 vak. In pripravite se sedaj: Naša slovenska potniška tvrdka, ki vam prodaja parobrodne listke in pošilja denar, John L. Mihelich Co., ki ima svoje prostore v S. N. Domu na St. Clair Ave., je pripravljena podeliti prosto vožnjo iz New Yorka do Ljubljane, kogar zadene sreča. Potoval bo lahko, kadar hoče.

In imeli bomo še precej "špasa" pri tem. Kaj če zadene sreča zveznega senatorja Bulkleya, da dobi prosto vožnjo? Ali bo šel? Kupil je sam sto tikevot. Ali pa naš državni pravdnik Mr. Ray T. Miller, ki je enako vzel 100 radio tikevot! Kaj če njezadene ta sreča! Povedal pa nam je na uho, da bo komu dru-

gemu podelil pravico potovati zastoj v Jugoslavijo, ker on nisaleem slovenskega radio programa. Slovenski radio klub bo natančno in pošteno podaril vse, kar je obljubil. Le nekoliko dobre volje še potrebujemo, da se razprodajo zadnji radio listki. Sežite po njih. Tu se ne gre za noben profit, pač pa za kulturno delo, katerega vrši slovenski radio klub, poleg tega pa žrtvujejo slovenski trgovci tisoče dolarjev, da vam oddajajo vsako nedeljo slovenski radio program.

Predsednik Slovenskega radio kluba, Mr. Krist Mandel, ki ima svojo lekarno in hardware trgovino na 15702 Waterloo Rd., podeli kot darilo deški bicikelj, vreden \$35.00. In slovenska trgovina s pohištvom, A. Grdina & Sons, 6019 St. Clair Ave., s podružnico na 15301 Waterloo Rd., bo pripeljala na dom enemu izmed odjemalcev radio tikevot krasen stol-naslonjač, ki je vreden najmanj \$50.00.

In ne smemo pozabiti samih sebe, namreč "Ameriško Domovino." Pet oseb, katerih imena bodo oznanjena, bo dobilo celoletno naročino brezplačno. Ako ste že naročeni, se vam bo naročnina podaljšala za celo leto, ako še niste, tedaj vam bo "Ameriška Domovina" takoj začela pošiljati list vsak dan. Ampak "špas" bi pa le bil, če bi na primer Mr. James Debevec ali Mr. Louis Pirc, kot urednika, ki sta oba kupila precej tikevot od radio kluba, dobila "plačano" celoletno naročino za "Ameriško Domovino." Vsaj ljudje godrnjali ne bi, da ne gre "pošteno."

Joseph Stampfel, lastnik slovenske modne trgovine na 6129 St. Clair Ave., podari lepo žensko ali dekljičo obleko, vredno najmanj \$10.00. Ena jo bo gotovo dobila. In August Kausch, 827 E. 185th St., slovenski krasen električni likalnik, ki je vreden \$9.00. Eden ga bo gotovo dobil. Slovenska Dobrodelna Zveza, naša domača podpornica organizacija, podari \$5.00 cekin.

The North American Trust Co., naša slovenska banka, podari \$10.00 cekin. Laušin Motor Sales 18901 St. Clair Ave. ki prodaja Durant automobile in popravlja automobile vsake vrste, podeli "spotlight," ki je vreden \$17.50. In Slapnik ter sinovi pošljejo na dom onega, ki ga išče sreča, krasen šopek cigark, vrednih \$25.00. Naša slovenska zlatarska trgovina Fr. Černe, 6033 St. Clair Ave., podeli \$25.00 vredno oro.

Prva slovenska izdelovalnica mehke pijače v Clevelandu in v Ameriki, katere lastnik je Mr. John Potokar, znana pod imenom Double Eagle Bottling Co., 6517 St. Clair Ave., bo podarila 5 cekinov po \$5.00 vak. In pripravite se sedaj: Naša slovenska potniška tvrdka, ki vam prodaja parobrodne listke in pošilja denar, John L. Mihelich Co., ki ima svoje prostore v S. N. Domu na St. Clair Ave., je pripravljena podeliti prosto vožnjo iz New Yorka do Ljubljane, kogar zadene sreča. Potoval bo lahko, kadar hoče.

In imeli bomo še precej "špasa" pri tem. Kaj če zadene sreča zveznega senatorja Bulkleya, da dobi prosto vožnjo? Ali bo šel? Kupil je sam sto tikevot. Ali pa naš državni pravdnik Mr. Ray T. Miller, ki je enako vzel 100 radio tikevot! Kaj če njezadene ta sreča! Povedal pa nam je na uho, da bo komu dru-

Društvo Edinost

Uradniki pevškega in podpornega društva Edinost za leto 1931 so: Frank Fajfar, predsednik, Ivan German, podpredsednik, Rudolf Perdan, tajnik, blagajnik in pevovodja, 933 E. 185. St., John Pollock, zapisnikar, Louis Tratar, Anton Podpadeec in Louis Znidaršič, nadzorniki, Zdravnik dr. F. J. Kern.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$5.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina, 5117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 306, Wed., Dec. 31st, 1930.

Ob koncu 1930

Današnja je zadnja številka "Ameriške Domovine" v letu 1930. Jutri praznujemo prvi dan Novega leta 1931, pa je primerno, da nekoliko pogledamo nazaj v dobo zadnjih dvanajst mesecev, da se spomnimo, kaj smo naredili, kaj smo opustili in kaj naj sklenemo za bodoče leto.

Kot nam bo vsakdo takoj priznal, je bilo leto 1930 za tisoče eno najslabših, kar so jih doživeli tekom svojega bivanja v Zedinjenih državah. Le oni, ki je bil tu morda leta 1893 je doživel kaj enakega, in nihče drugi.

Imeli smo krize, ki so prišle in odšle. Trajale so par mesecev, preko poletja, pa se je zopet odprlo delo in dobilo se je zaslužek. Kriza pa, v kateri se danes nahajamo, traja nekako od časa, ko je republikanec Herbert Hoover nastopil predsedništvo.

Večkrat tekom leta smo dobivali lepe obljube od administracije, da še par tednov, pa bo vse dobro. Toda položaj očitno postaja slabši, mesto, da bi se zboljšal. Dobrodelne družbe niso še nikdar imele toliko težav in stroškov, da komaj sproti delijo darove najbolj potrebnim. Samo v Clevelandu je moralo letos biti obdarovanih 20,000 družin za Božič, ki bi sicer stradali.

Na tem polju torej je bilo leto 1930 eno najslabših, kar smo jih še kdaj imeli. Republikanska administracija je naredila postavbo pred tremi leti, ki je silno omejila naseljevanje, češ, da bo dovolj dela za vse one, ki so v Ameriki. Pa zgodilo se je ravno narobe. Kljub temu, da so radi nove naseljske postavbe onemogočili najmanj dvem milijonom ljudi prihod v Zedinjene države, pa je ravno tedaj nekako nastala kriza kot jo težko pomnijo Zedinjene države.

In letos je republikanska vlada sprejela tarifno postavbo, rekoč, da se prepove uvažati tujezemsko blago v Zedinjene države ali pa naj se plača od takega blaga visoka colnina. Rekli so, kakor hitro pride to v veljavo, tedaj se vrnejo boljši časi, ameriški delavci bodo zopet imeli dosti dela.

Zgodilo se je zopet narobe, kot je računala republikanska administracija. Odkar je sprejeta tarifna postavba, so začele še druge tovarne zapirati, ker ni naročil. In naročil ni, ker se ostale svetovne države silno srdijo na Zedinjene države, ki so se obdale z visokim tarifnim zidom. Tujezemske države ne naročajo več blaga v Ameriki, ameriške tovarne nimajo naročil, delavci počivajo in premišljujejo o prosperiteti republikanske stranke.

Ena izjema je, katero naj omenimo še, predno zaključimo ta naš zadnji članek v letošnjem letu. Kljub slabim časom in brezposelnosti pa "Ameriška Domovina" ne more kaj, da se ne bi zahvalila vsem cenjenim naročnikom, prijateljem in društvom ter trgovcem za obilno naklonjenost v tem letu 1930. Malo jih je danes v Ameriki, ki bi kaj takega lahko izjavili ob koncu letošnjega leta.

Seveda, da so bile gospodarske prilike normalne, bi izgledalo še vse drugače, tako pa moramo upoštevati razmere in smo naravnost iz srca hvaležni našim ljudem za njih nenavadno naklonjenost v tem letu. Število novih naročnikov se je zvišalo za okoli 700, dobili smo nova društva, ki so začela naročevati tiskovine, nove trgovce, ki so še obrnili do nas. Plačila so sicer nekoliko počasna, toda prepričani smo, da imamo opraviti samo s poštenimi ljudmi.

Te kom leta 1930 je "Ameriška Domovina" skušala doseči večji cilj popolnosti. Trudili smo in žrtvovali se v vseh naših močeh, da podamo najboljšo v danih razmerah narodu. Narod je to spoznal in nam bil vedno bolj naklonjen.

Pri "Ameriški Domovini" je dobrodošel vsakdo tega ali onega mnenja, samo da pošteno, resnično in brez osebnosti izrazi svoje mnenje. Zato je časopis tu, da služi splošnim interesom naroda.

Z vašo pomočjo, cenjeni naročniki in ostali prijatelji, bomo v prihodnjem letu list še bolj izpopolnili. Bodite pošteti, odkriti, zavedni Slovenci, lojalni Amerikanci, in ko preženemo republikansko "prosperiteto" od sebe, bo za nas vse boljše. In upamo, da se to v novem letu 1931 čimprej zgodi.

D O P I S I

Cleveland, O.—Oh, kaj se človeku vse ne pripeti! Meni se je nekaj, da svoj živ dan ne bom pozabil. Na božični dan zjutraj ustanem, pa ker sem vedel, da tisti dan zjutraj ne bo posebnega dela, sem prišel v moj restavrant šele ob 9. uri. Odpravim se k maši in ko pridem domov, me vpraša moj najstarejši sin: "Ata, kam boste šli pa danes?" Povem mu, da bom doma in tako sem tudi sedel ves dan doma in čital božično številko Ameriške Domovine in Jakatovo kolono. Zraven sem pušil cigare in to je bilo vse moje opravilo in zabava.

Frank, kako se kaj počutim. Zahvalim se mu za vprašanje in mu povem, da dobro, nakar odide. Potem pravi starejša hči: "Ata, jaz bi šla r a d a v gledišče!" — "Kar pojdi," ji rečem, nakar vzame svoja dva sinčka in gre. Toda tudi njenemu možu Antonu Nagal ni bilo obstanke doma in tudi on vzame suknje in klobuk in gre. Samo starejši sin Ferdinand je sedel pri namu z ženo skoro do noči, proti večeru je pa še njega zmanjkalo in tako sva ostala sama z ženo. Kmalu zatem pa pride domov mlajša hči in njen mož in me za-mlajša nagovarjata, da bi se pe-

ljali nekoliko ven na zrak. Mislim si, da bi bilo to res dobro, pa zaprem restavrant in se vvedemo v avtomobil. Peljemo se do 80. ceste in potem nazaj do 31. ceste, kjer moja hči stanuje in ko pridemo do njene hiše, pa vidim, da nima v hiši nobene luči. Opozorim jo na to, pa pravi ona, da pojdimo notri, da vidimo, kaj je narobe z elektriko. Ko pridemo v kuhinjo, pa odpre moj zet električno luč, vrata iz sprejemne sobe se odpro in tam zagledam vse polno naših najboljših prijateljev in veliko mizo, polno naloženo z dobrimi jedili.

Ne morem vam povedati, kako sva bila oba, moja žena in jaz presenečena, ko sva to videla. Potem pa stopi k meni moj sin Ferdinand in mi poda krasen šopek cvetic, potem so pa začeli prihajati k nama drugi: moja hči in njen mož George Gebel, druga hči, Stefani in njen mož Anton Nagal, sin Frank in njegova žena Barbara, moj brat Jožef in njegova žena Jennie Zupančič, Mr. in Mrs. Jerman in njih hčerka ter sin Mr. Louis Jerman ter Mr. in Mrs. Straus. Dragi prijatelji! Prav imenitno smo se zabavali pri velikih mizi, obloženi s puranom in dobrimi jedili in tudi tistega ni manjkalo, ki človeku korajžo da. Prav lepo se vam zahvaljujemo vsem skupaj, ki ste bili navzoči in naju tako lepo razveselili. Lepo se vam zahvaljujemo tudi za krasne darove, katere ste nama darovali.

Prisrčna hvala vsem skupaj in vam in moja žena in jaz želiva vsem skupaj veselo in srečno novo leto, kakor tudi vsem bralcem Ameriške Domovine. Tebi pa, list Ameriška Domovina, želimo mnogo novih naročnikov, ker to je najboljši slovenski list in ga vsakomur priporočam.

Frank in Ana Zupančič.

Sheffield, Pa.—Ker mi bo skoro naročnina potekla, vam tukaj priloženo pošiljam \$5.50 za obnovitev naročnine za Ameriško Domovino. List se nam vsem jako dopade in skoro da ne moremo biti brez njega. Posebno božična številka je jako zanimiva. Zato pa lepa hvala vsem, ki so kaj prispevali za to številko, pa tudi Jakatu za njegovo kolono.

Želim vsem srečno in veselo novo leto, vaš naročnik

Frank Debevec.

Ljubljana, Jugoslavija.—Cenjeni rojaki! Naša lepa Slovenija je bila do sedaj skriti biser sveta. Da, biser lepote in miline je vreden, da ga ljubi ves svet. In vendar, kako malo je znan širnemu svetu. Skrit biser je. Svet pozna divje-romantično švico, ne pozna pa mile romantične naše Gorenjske, ki tako blagodejno vpliva na razvrstitev živcev, ki tako blaži in dviga človeški duh in ga dviga k novemu življenju. Da, kdor je enkrat videl našo lepo Slovenijo, hiti rad še enkrat, še dvakrat, še večkrat, da jo vidi in zopet vidi.

To resnico je začutila gospa Copeland, profesorica angleškega jezika na ljubljanski univerzi. Rojena je Angležinja, doma iz Škotske. Deset let je skoraj že tukaj v Sloveniji. Toda kmalu je sama na sebi začutila resnico omenjenih besedi. Vzljubila je to zemljo kot svojo rodno. Naučila se je slovensčine popolnoma. Porablja ves svoj prosti čas, da preživi na naših gorah, med našim ljudstvom. Ni je visoke gore, katere bi sama že ne obiskala. Pozna vse slovenske vasi.

Bolj pa, ko se spoznava z našo Slovenijo, bolj jo ljubi. "Ne, tako krasen biser Evrope, ne sme ostati več skrit," je zato sklenila. "Svet ga mora spoznati, vzljubiti in obiskovati." In lotila se je pisanja velike knjige v angleškem jeziku, da seznani pred vsem ves širni angleško govoreči svet z njim. Razkriti mu hoče vso njegovo romantiko, vso krasoto, pa tudi vso milino in

lepoto, da povabi tako ves angleško govoreči svet, da pride obiskat lepo Slovenijo.

"Beautiful Mountains" je naslov te knjige, ki je izšla o božiču in bo v kratkem na prodaji tudi v Ameriki. Družba sv. Rafaela je naprosila blago gospo, da pošlje vsem slovenskim listom v Ameriki po en izvod na ogled in v oceno. Lepo prosimo vse gg. urednike, da jo naprej sami pregledajo in potem vsak v svojem listu priporočijo.

Da, rojaki, Slovenija ne sme več ostati "skriti biser." Naše delo in Vaše tam v Ameriki naj bo, da zastavimo vse svoje sile, da ga odkrijemo širnemu svetu.

Starši, gotovo Vam je na tem, da se seznanijo z Vašo lepo rodno zemljo predvsem tudi Vaši v Ameriki rojeni otroci. Naj jo poznajo, da bodo potem tudi Vas bolj poznali. Naj jo vzljubijo, da bodo tudi Vas bolj vzljubili.

Imate svoje znanec in prijatelje med ne-Slovenci. Dajte jim v roke to lepo knjigo. Knjiga je opremljena s krasnimi slikami. Pisana je duhovito in gorko, kakor more pisati samo ljubez.

Gospa Copeland je gotovo na-

redila veliko delo za nas in našo domovino, za katero delo ji moramo biti hvaležni vsi Slovenci. Knjigo je pisateljica založila sama na svoje stroške. Ker pa ni bogata in je to tudi od njene strani samo žrtev ljubezni do naše domovine, je založila samo prav omejeno število iztisov. Zato, kdor hoče imeti to knjigo, naj seže hitro po njej. Vsa uredništva bodo gotovo tako prijazna, da bodo pri nakupu rada posredovala. Knjiga stane \$1. Družba sv. Rafaela, po: P. Kazimir Zakrajšek, preds.

Osem cenjenim glavnim in društvenim odbornikom in odbornicam ter vsem članom in članicam Slovenske Dobrodelne Zveze želim veselo, srečno in zdravo novo leto.

JOHN GORNIK,
gl. predsednik.

Collinwoodske novice

Leto 1930 se bliža svojemu koncu in se nikdar več ne povrne. Žal nam bo za preteklim letom toliko, ker smo eno leto starejši, in za tem, kar smo v preteklem letu zamudili, oziroma zaostali in ne izvršili. Želeli si bomo v novem letu to dopolniti, voščili si bomo srečno in zdravo novo leto, kje? Silvestrov večer priredi direktorji Slovenskega Doma na Holmes Ave., v sredo večer v zgornji dvorani; pričetek ob sedmih. Ženski klub bo preskrbel razne jestvine, direktorji pa bo skrbel za jed in pijačo, tako da bo postržba prvirvovrstna. Vstopnina 25 centov na osebo. Vabljeni so na ta prijateljski sestanek posebno delničarji Slovenskega Doma in njih prijatelji, in v čim večjem številu se bomo odzvali, tem lepša bo zabava. Godba bo domača in sicer pod oskrbo Mr. John Črnko-ta, in tako bomo veseli

pričakali novega leta 1931, si se gli prijateljsko v roke in si voščili srečno in zdravo novo leto, ki naj bi bilo bolj plodonosno in upešno kot pa 1930.

Omenim naj tudi, da vprizori agilni dramski odsek "Lilija" lepo novo igr "Davek na samce," in sicer v nedeljo večer, 4. januarja. Igra je krasna, polna zabavnih in jako šaljivih prizorov, in kar je glavno: ta igra še ni bila igrana v Clevelandu. Vabljeni ste, da posetite to zanimivo prireditev "Lilije;" imeli boste mnogo lepe zabave za mal denar in gotovo boste zadovoljni odšli domov. Pridni igralci in igralka se potrudijo navzlic težkočam in vprizorijo nam to krasno igr, zato je tudi naša dolžnost, da to upoštevamo in se udeležimo igre v obilnem številu. Voščim vsem čitateljem tega lista srečno, zdravo in radostno novo leto!

Chas. Benevol.

"NAPREDNE SLOVENKE" VAS VABIJO NA PLESNO VESELICO

V soboto večer, 3. januarja, si čas, da jo odkurimo. rezervirajmo za Napredne Slovenke, št. 137, SNPJ, oziroma za plesno veselico, ki jo bodo omenjene priredile v spodnji dvorani S. N. Doma, na St. Clair Ave.

Članice so dobro pogodile datum, to je 3. januarja za svojo zabavo, ker njih namen je bil prirediti novo leto tako, da bi se moglo pozabiti vse neprilike in mrznje, ki so morebiti vladale med njimi v starem letu. Kar je bilo neljubega in nekoristnega, naj gre s starim letom v večnost in tretji januar naj bo eden onih dni, ki nas bo našel vse v prijetnem razpoloženju.

Biti na veselici Naprednih Slovenk, se pravi nekaj ur zabave, kakršne se ne dobi povsod. Še se spominjamo zadnjega banketa, katerega ni hotelo biti konca do jutranje ure. Ona stara "Prej pa ne gremo dam, da se bo delal dan, je bila prav na mestu, ker oskrbnik Doma je imel precej opraviti, da nam je dopovedal, da se že dela beli dan in je

Za to veselico smo si Napredne Slovenke umislile še neko posebnost. Vsak posetnik bo dobil pri vходу v dvorano listek s številko, seveda brezplačno. Odvisno je le od vaše sreče, ker me bomo dale priliko vsakemu, da bo prejel srečno številko in prišel v posest krasnega dobitka (Doorprize), ki je na ogled v oknu pri Mrs. Mary Kushlan, 6417 St. Clair Ave.

Vstopnina bo samo 50 centov. Članice naj pripeljejo seboj tudi svoje hčere in sinove na ples, ker igral bo izvrsten Jack Zorčev trio. Naša kuharica Mrs. Frances Hočvar, bo pa skrbel, da bodo vsi člani nasičeni. Tiste krasotice, ki bodo skrbele za žejne, pa pridite sami pogledat (jaz jih ne smem izdati).

Dva dni pozneje, to bo 5. januarja, bo redna društvena seja. Prošene so članice, da se tudi te udeležijo polnoštevno.

Vabijo vas Napredne Slovenke in kličejo — na svidenje! Za odbor Tajnica.

V ZNAK ISKRENEGA SOŽALJA

Nam priljubljeni list, Ameriška Domovina je dne 27. decembra prinesel med drugim žalostno vest—"V spomin." Ko sem čital tiste vrstice, ki so bile pisane odkritosrčno in z ljubečim, žalujočim srcem, se je tudi moje srce raztopilo in sočustvovalo z urednikom, g. Louis J. Pircem, kateremu je v stari domovini umrla ljubljena mamica v častiljivi starosti 83 let.

G. Louis J. Pirc, bodite uverjeni, da se je preselila v večnost

z upanjem na nebesa, za katera smo vsi ustvarjeni! V tolažbo pa, ker se Vam in Vaši mamicni ni uresničila srčna želja, da bi se še enkrat videla iz obličja v obličje pred njeno smrtjo, bodite potolaženi in upanju, da se snideta z Vašo mamicco v večnosti, kjer Vas bo pričakovala.

Sočustvujem z Vami in Vam izrekam svoje globoke simpatije. Gotovo sočustvujejo z Vami vsi čitatelji Ameriške Domovine.— Steve F. Pirnat.

Če vrjamate, al' pa ne.

Tale je pa za pečlarje in jim bo prav prišlo, če se bodo ravnali po receptu. Meni je strašno

ZA RADO MURNIKA

Slovenska Narodna Čitalnica v Clevelandu, Ohio, zbira prostovoljne prispevke v podporo odličnemu slovenskemu pisatelju-humoristu, ki je postaran in bolehen moral iskati zavetišča v Mestni hiralnici v Ljubljani. Do konca decembra 1930 so bili S. N. Čitalnici v to svrhu poslani sledeči prispevki: Mary Smrekar, Villa Angela, \$5.00; Frank Oglar, \$3.00; neimenovan, podpisan samo "M. M.," \$2.00; po en dolar: Frank Belaj, Valentin Sever, Ivanka Vokač, Frank Zakrajšek, Angela Levstik in "neimenovan ljubitelj "Murnikovih spisov;" 75 centov Rose Rožman; D. Lovšin, \$2.00; Leo Kushlan, \$1.00; Frank Godič, \$1.00; Frank E. Lunka, \$1.00; Anton Jankovič, 50 centov. Vsi v Clevelandu, O. Frank Birtich, Akron, O., \$1.00; Neimenovan Škofjeločan v Clevelandu, O., \$2.00; F. S. Taucher v Chicagu, Ill., \$2.00; Mary Kershnik, Rock Springs, Wyo., \$5.00; John Pollock, Cleveland, O., \$3.00; Andrej Kobal, Chicago, Ill., \$1.00; Rudolph Perdan, \$2.00; Ivan Družina, \$2.00; J. N. Rogelj, \$1.00, vsi v Clevelandu, O. Po \$1.00: John Bartel in Louis Tavčar; po 50 centov A. Kastellis, Mike Andolšek, Joe Pangerc, P. E. Kurnick, Martin Judnich, Mrs. Matt Daychman, Bara Kramer, J. G. Anzik in F. Tezak; vsi v San Franciscu, Calif. Poslano po John Bartel. — John Močnik, Cleveland, O., 50 centov; Rose Zupančič, Cleveland, O., \$1.00. J. Dolčič, Girard, O., \$1.00; Napredne Slovenke, št. 137 S. N. P. J. v Clevelandu O., \$4.00; Neimenovan iz države New Jersey, \$1.00; Frank Vidmar, \$1.00; po 50 centov pa Joseph Adamič, Joe Koenig, Anton Serjak in Mary Spoylar, vsi v San Franciscu, Calif. (poslano po J. Bartel); dr. F. J. Kern, Cleveland, O., \$4.00; Andrej Križmančič, Cleveland, O., \$1.00; Mrs. Rose Zierler, South Chicago, Ill., \$10.00.

Pa sta oba hkrati vrgla vrtno orodje proč in šla v kuhinjo. Eden je pristavil v pisker vodo, drugi gre pa v spajžo po moko. Ko je voda zavrela, sta stresla moko notri. Kmalu je začela stvar vreti in naenkrat je začel kar lonec poskakovati na peči. Eden hitro zgrabi za kuhalično in napravi luknjo v moko, kot se to mora, če se kuha žgance. Ko pa potegne kuhalično iz lonca, potegne vse skupaj žnjo iz lonca; vse skupaj se je kuhalične prijelo. Strašno se čudita, da se moka tako prijemlje kuhalične. Poduhata — pa ni pravi duh; pokusita — tak okus nimajo žganci. Barva je bila pa takaka, kot od cementa. Ker vidita, da stvar ne bo užitna, vržeta vse skupaj kokošim na dvorišče. Dasi je kokoš požrešna žival, pa so se kar proč obrnile, ko so prišle bližje tiste zmesi. Modrujeta, kaj bi bilo narobe, saj si vendar nita žgancev prvič skuhala. Kar eden ustane in gre v šrambo, kjer je poprej moko dobil. Kmalu pride nazaj in žalostno reče: "Ti, sedaj pa vem, kaj je bilo s temi žganci. Ko sem šel v šrambo po moko, je bila tema in tako sem v naglici vzel tisto moko, ki jo papirarji rabijo, da se papir bolj prime stene."

Vidite, kako so naši pečlarji brihtni.

hudo, da nisem tega vedel, ko smo se šli pečlarje v kanadskih šumah in bi ne bilo treba vedno fiziolo nagnetati.

"Nekaj bom tukaj povedala, ki ni kar tako in če bi se bila taka pripetila kakšni ženi, bi bil Jaka takoj na ta veliki zvon obesil, češ, da bodo babe dedce zagričale in da so tako pozabljive, da ne ločijo moke od cementa in ne vem kaj še vse. Pripetila pa se je dvema fantoma in ne bom povedala njiju imen, ker se jima nočem zameriti, ker sta sicer oraj fanti. Ampak resnica pa le naj pride na dan, kako sta kuhala žgance.

Bilo je na pomlad, ko je vse zunaj hiš zaposleno, tako sta tudi ta dva možaka pridno delala okrog hiše to in ono in sta pri tem na kosilo čisto pozabila. Imela sta sicer nekaj mrlzlega mesa od prejšnjega dne, pa rada da bi bila dobila nekaj gorkega v želodec, pa pravi eden: "Veš da je hudik, da sva čisto pozabila na južino in da sva. Ampak prazen žakelj ne stoji pokonci in jaz bi rad kaj jedel. Veš kaj, skuhajva si žgance. Jaz imam še nekaj ajdove moke in mislim, da se bodo dali napraviti prav dobri žgančki."

Pa sta oba hkrati vrgla vrtno orodje proč in šla v kuhinjo. Eden je pristavil v pisker vodo, drugi gre pa v spajžo po moko. Ko je voda zavrela, sta stresla moko notri. Kmalu je začela stvar vreti in naenkrat je začel kar lonec poskakovati na peči. Eden hitro zgrabi za kuhalično in napravi luknjo v moko, kot se to mora, če se kuha žgance. Ko pa potegne kuhalično iz lonca, potegne vse skupaj žnjo iz lonca; vse skupaj se je kuhalične prijelo. Strašno se čudita, da se moka tako prijemlje kuhalične. Poduhata — pa ni pravi duh; pokusita — tak okus nimajo žganci. Barva je bila pa takaka, kot od cementa. Ker vidita, da stvar ne bo užitna, vržeta vse skupaj kokošim na dvorišče. Dasi je kokoš požrešna žival, pa so se kar proč obrnile, ko so prišle bližje tiste zmesi. Modrujeta, kaj bi bilo narobe, saj si vendar nita žgancev prvič skuhala. Kar eden ustane in gre v šrambo, kjer je poprej moko dobil. Kmalu pride nazaj in žalostno reče: "Ti, sedaj pa vem, kaj je bilo s temi žganci. Ko sem šel v šrambo po moko, je bila tema in tako sem v naglici vzel tisto moko, ki jo papirarji rabijo, da se papir bolj prime stene."

Vidite, kako so naši pečlarji brihtni.

"Čitateljica iz Euclida."

Tukaj se pa ena lepo zahvaljuje:

Hvala lepa vsem musketirkam, ki jih poznam in ki jih ne poznam, za njih dopise, katere tako rada prebiram. Škoda je le, da jih je samo eno kolono vsak dan. Dvakrat toliko bi jih moralo biti za te dolge zimske večere. Posebno pa še apeliram na Mary Bradačko, naj se kaj napiše! — Pozdrav, F. J.

Danes je konec tega leta, se reče; pa glih o polnoči, ko vse najslajše spi... nam bo odbrenkal, samo s to razliko, da takrat ne bomo spali, saj jaz ne. Morda bom slonel ob kakšni lampi, ali pa lampa ob meni, se nič ne ve. Šika se pa, da damo pošteno brco temu letošnjemu letu in prijazno pomigamo novemu, da nam prinese boljše čase in mnogo prišrnkih dopisov za to kolono. Prav lepo se zahvalim vam, ki so tako pridno prispevali gradiva za to kolono, da smo imeli res mnogo zabave in jo še bomo, kakor se vidi in sliši. In predno bo petelin jutri zjutraj trikrat zapel, jih bom jaz stisnil najmanj deset (rečem najmanj) na zdravje vseh musketirk, kanonirk, amačkov in kranskih punc in mlaticev in jim bom zaklical: na zdravje in veselo, srečno, zabavno, zdravo, prijetno — novo leto! — Jaka.

PA ZAKAJ?

Spisal P. Kogoj

Božični prazniki so se v polni slovesnosti poslovili od nas. Vse priprave za proslavo, da ni bil božič dolgočasen, so se srečno izpeljale, za vakega nekaj, seveda, kakor koga bolj veseli.

Jaz sem bil še posebno v tem božiču z vsako malenkostjo zadovoljen. Zato se na tem mestu vsem, ki so se me spomnili, pri srčno zahvalim. Tudi če sem prijatelju odkrito segel v roko, mi je bilo božično voščilo v radost.

Pri vsem tem je naše časopisje skrbelo za to, da ne bi o božiču dolga prodajali in nam je preskrbelo zanimivega čtiva. Posebno se je v tem odlikovala Ameriška Domovina. Toliko zanimivih črtic, ki ti vzbudijo vest in čut, da se prav pošteno izpoveš, kje si ga polomil in zakaj. Nekateri svoje dogodljaje in čustva izlijejo na papir, drugi pa to samo čutijo. Torej prav lepa hvala dopisnikom in dopisovalkam. Ker ni moj namen ocenjevati posameznih dopisnikov, zato upam, da mi oprostite, ako se izrazim, da se mi je najbolj dopadla črtica "Prav malo je manjkalo." Ne vem, koliko nas je prizadetih v tisti črtici, zase pa vem, da sem. Zato mi pa vest ne da miru, da se izkašlam.

Razmotriva se mnogokrat, od katerega leta človek posname spomin, da ga potem nosi skozi vse voje življenja. Ne vem, koliko sem bil star, spominjam se pa prav dobro, da sem bil prav pošteno tepen, ko sem nosil še kratko krilce in ne hlač. Stvar je bila sledeča:

V času kolovratov, ko so ženske predle predvno za prtene hlače, je taka mašinerija ob nedeljah počivala. Fantje, ki so nosili že po mesec dni stare cigare, obrabljene radi dima ali drugače, so vtikali goreče cigare v kolovrat in kolovrat vrtili, da se je delal cel goreč kolobar. Ta predstava se je meni jako dopadla in ker nisem imel cigare, sem z ognjišča nosil žareče ogorko in jih vtikal v kolo kolovrata in ga gonil. Joj, kako je bilo to lepo, ko so se delali žareči krog. Pri tem sem si včasih malo prste opeknel, pa kdo se bo za tako malenkost zmenil.

To sem delal toliko časa, da so mi domači rekli: "Fant, ti boš gotovo kaj zažgal!" Ko je bilo preje konec, so spravili kolovrat na podstrešje med staro šaro. Pa se ni meko posreči, da sem za trenotek sam in grem z žarečim ogorkom na podstrešje, da ga denem v kolovrat. Pa je nesreča tako hotela, da so me zalotili mati pri tem važnem poslu. In vse bi se bilo dobro razšlo, da me niso mati izdali stricu gospodarju. O, joj, kako sem bil takrat tepen! Koliko sem jih dobil, se ne spominjam, vem pa le, da so takrat mati rekli, da me morajo dati za par tednov v planino, da se mi rane zacelijo, da me ne bi videl orožnik, ker bi imel stric lahko sitnosti.

Od tiste ofenzive naprej se ne spominjam ničesar posebnega do časa, ko sem moral v šolo. Zelo rad sem šel v šolo, ker se nas je mnogo paglavcev skupaj zbralo. Da bi se učil a ali u, — to mi je bila seveda deveta brigada. Učiteljica je bila dobra in prijazna z nami tako, da mi je bila prve dve leti šola največja zabava. Koliko sem se v tem času naučil, ne vem, toliko pa veno, da sem dobil listek za birmo — morda zato, ker sem bil nekoliko večji kot boter. Pa je nesreča vtaknila svoje prste vmes in mi je listek padel v Savo, ko sem šel čez most domov.

Mater je stvar zelo skrbel, ker brez listka ne bom birman, pa me pelje v župnišče in opiše na dolgo in široko mojo nesrečo. Par stvari me je župnik vprašal, pa so kar mama mesto mene odgovorili, in gospod mi je dal nov listek. Na dan birmo je pa me boter rekel, da ga je bilo sram v cerkvi. Kaplan je namreč tik pred birmo pobiral listke pred škofom in ko pride do mene, reče na ves glas: "No, kaj si pa ti delal z listkom, ali si ga

čikal?" Jaz sem bil na to važno vprašanje tiho, vedel sem pa, da se stvar zamaže, če se hoče človek večkrat prepričati, če je listek še v žepu. Saj bi me morali pohvaliti za tako skrb, pa so me karali.

Razrede sem ubiral po velikosti in so uvideli, da sem dosti velik za tretji razred. Abeednik sem lahko zapustil, ker ga itak ni bila ve polovica skupaj in sem imel v njem druge, bolj važne stvari naslikane. Zato mi je prav dobro došlo prvo berilo. — Vse bi še bilo dobro, če bi še nadalje hodil k učitelji, ki je bila jako dobra. Učitelj pa je bil od vruga za nas paglavce. Kadar se mu je zdelo, pa nas je pustil kar same. Dal nam je nalogo, da smo čitali stavke iz berila: eden je bral en stavek, drugi drugega in tako naprej; to se je ponavljalo od ene do dve uri. Kadar smo prebrali skozi, smo pričeli od kraja.

Da je bil red pri čitanju, je učitelj navadno postavil enega fanta k tabli in če se je kdo vedel nesodobno, je bil takoj zapisan na tablo. Razume se, da sem bil jaz vedno med prvimi na tabli. In kadar se je učitelj vrnil (hodil je namreč take čase v gostilno), je delil "odpustke." Ko je stopil v sobo, je pogledal najprej tistih petnajst do dvajset imen na tabli in zavpil: "Tisti, ki ste zapisani na tabli, pridite ven in poklekните!" On pa korobač v roke in mahal je, kamor je padlo. Kdor se je mogel prihluti, je bil srečen, največ sem jih dobil pa vedno jaz, ki sem bil največji. Enkrat na teden je imel pa za nas drugače no zdravilo. Ni nam namreč bilo treba poklekati, ampak je vzel oster svinčnik in nas po glavi našpikal, da se je kar kri pokazala.

Taki pripomočki od strani učitelja so storiili svojo dolžnost in meni se je šola strašno zaso-vražila in sem sklenil, da v šolo ne bom več hodil. Prvi dan, ko sem izostal iz šole, so doma spoznali, da je nekaj narobe in kar naravnost so mi rekli: "Fant, ti pa nisi bil danes v šoli!" Mislil sem, da me je kdo zatožil, vendar se nisem podal in sem na vse načine zatrjeval, da sem bil v šoli. Domači so pa trdili, da se mi laž na nosu pozna, in tedaj sem se pa podal in tudi odločno izjavil, da v šolo ne bom več šel in mene učitelj ne bo več ubijal. To je bil zame dober argument, pa ni držal in sem bil zato tepen v šoli in doma. Po vsej sili so mi dokazovali, da sem poreden, pa nisem mogel tega uvideti. Res, da sem včasih v kakšnem grabnu iz ilovice delal pajace mesto da bi šel v šolo, pa zato nisem bil poreden, saj sem pridno delal in pri ilovici je bil dosti krajši čas kot pa v šoli.

Spominjam se nekega petka, ko sem bil posebno natreskan doma. Zaslišal sem namreč zvočenje in sem hitro letel domov, mened, da je polдне, pa je bila tri ura popoldne in se nikakor nisem mogel izgovoriti, da sem prišel naravnost iz šole. K sreči je bil tisti učitelj prestavljen nekam k Jesenicam in ker nisem poznal novega učitelja, sem sklenil, da se bom nekaj časa skrivaj po gmajni, da od tovarišev izvem, kakšen je. Šele ko so dobili doma iz županstva, da morajo plačati kazni, da ne hodim v šolo, me je vzel stric za roko in me peljal prav pred šolska vrata. Tam se je stric obrnil, jaz pa pri drugih vratih ven. K vsej nesreči me je pa sosedova deklica dobila v grabnu, ko sem ravno iz ilovice cerkev zidal in mi je odkrito povedala, da me bo doma zatožila. Lepo sem jo prosil, naj molči, pa ni pomagalo, povedala je.

Ampak stric se je pa zame postavil in je rekel: "Nič ne boste čez fanta govorili; jaz vem, da je bil danes v šoli, saj sem ga prav do vrat peljal." Kako se je to meni dobro zdelo, stric pa ni pomislil, da ima šola dvojna vrata. Ker je pa tista preklica-

na dekla venomer trdila, da me je videla v grabnu, sem končno le povedal svojo zvižajo in kako sem se izmazal iz šole. Drugi dan me je pa stric zopet peljal v šolo in me postavil prav pred učitelja, češ, sedaj pa ne boš ušel. Učitelj pa je bil galanten gospod in kmalu sva postala prijatelja. Najbolj se mi je dopadlo, kadar je na gosli škripal, jaz pa pel, kot najboljši pevec v šoli. Pri šolskih mašah sem pel v altu. Mnogo si je prizadeval, da bi me poslali v šolo v Ljubljano in je rekel, da imam talent. To priznanje se mi je strašno dopadlo. Mati je pa videla v meni največjo oporo v tem, da bom doma krave molzel in repo pulil. Ko je učitelj videl, da sem po božji previdnosti ustvarjen za kmeta, ni več v mater silil. Potrudil pa se je z menoj, da mi je dal dobro pevsko podlago, namreč pisanje not in teorijo, kar mi je pozneje vse prav prišlo.

Ko sem dopolnil dvanajsto leto, mi je prepovedal petje. Mož je hotel, da bom dober tenorist,

NOVOLETNA RAZMISLJEVANJA

Že zopet so prešleti dnevi leta in ž njimi sreča, upi, gorje in novi grobovi. Pogled nazaj nam je šola v življenju, polna ostre resnice in bridkih izkušenj. Ob lanskem novem letu, ko smo si segali iz rok v roke, želeč prijateljsko srečo, smo se v upih na bodočnost močno varali, ne slute, da leže pred nami v meglo zaviti temni dnevi brezdelja in pomanjkanja. Minilo je tudi to z dnevi leta in sedaj stojimo pred odprtim vprašanjem na pragu novega tekočega leta: kaj nam prinese in nakloni. Morda boljše, morda še hujše čase? — Življenje delavca je zagonetna igra, igrana na mizi, kjer so njegove roke pregrnile platno, jo postavile med štiri stene in pre-pustili igro tistim, ki je njih ek-sistenca odvina od sadu njihovega dela. Vse to je neovrgljiv fakt, na katerega lahko zremo s povesnimi očmi v spominih na brezpomembne blodnje delav-skih frakcij, ki se niso zavedale potrebe centralizacije razredne-ga boja za svoje pravice v mi-nulih letih. Niso namenjene te vrstice samo našim rojakom, temveč splošnosti celega delav-skega razreda, ki se tako rad opredeljuje na posamezne pokli-cene frakcije, ker s tem zmanj-šuje moč odporne sile pri solidar-nem nastopu v pomoč sotrpnu, kadar zahteva pošten in trdo prisluzhen kos kruha od deloda-jalca, ki mu plačuje le nizke ob-resti od zasluženega denarja. — Kadar bo želedec čutil potrebo in ista čustva eden kot mnogi, bo ujedinenje prišlo neprislilje-no, toda gotovo.

Ozrmo se na narodno polje prihodnjega leta in poizkusimo izbilancirati naša dela v aktiva in pasiva. Naše podporne or-ganizacije beležijo aktiva v do-rastku članstva in tudi premo-ženja. Vprašanje je, koliko časa se bo ta aktivnost še dvigala, ker stari naseljenici izumirajo, a mladina se pa le v neznamni me-ri zanima za obstoječe organi-zacije. Pritok iz starega kraja je tako majhen, da ne more niti od daleč nadomestiti umrlega članstva že sedaj, ko se račun-a, da je povprečna starost iz stare-ga kraja sedaj tukaj naseljenih rojakov 42 let. V bodočih dese-tih letih bo gotovo povprečna starost 47 let, če bodo vladale, kot sedaj, stroge prieljeniške po-stave. Kaj nam bo drugega pre-ostajalo, kot pa združiti vse v eno centralno organizacijo in ču-vati isto kot lastno oko, če bomo hoteli, da bo ista ostala pri se-danjem plačevanju asesmentna aktivna. Verjeten napredek je bil v času, ko so rojaki prihajali in odhajali v staro domovino in plačevali asesment več let ter se poslovili od organizacije, ne da bi jim izplačala kak denar od njih vplačila. Vse to je orga-nizacijam v dobro ostalo in jih aktiviralo. Sedaj je temu dru-gače, in skoro se lahko trdi, da kdor sedaj plačuje, bo dobil tu-di nazaj vplačan denar, če ne

jaz sem pa mislil, da je mož ne-umen, ker mi je petje prepove-dal. Danes pa vidim, da sem bil sem se izmazal iz šole. Drugi dan me je pa stric zopet peljal v šolo in me postavil prav pred učitelja, češ, sedaj pa ne boš ušel. Učitelj pa je bil galanten gospod in kmalu sva postala prijatelja. Najbolj se mi je dopadlo, kadar je na gosli škripal, jaz pa pel, kot najboljši pevec v šoli. Pri šolskih mašah sem pel v altu. Mnogo si je prizadeval, da bi me poslali v šolo v Ljubljano in je rekel, da imam talent. To priznanje se mi je strašno dopadlo. Mati je pa videla v meni največjo oporo v tem, da bom doma krave molzel in repo pulil. Ko je učitelj videl, da sem po božji previdnosti ustvarjen za kmeta, ni več v mater silil. Potrudil pa se je z menoj, da mi je dal dobro pevsko podlago, namreč pisanje not in teorijo, kar mi je pozneje vse prav prišlo.

S tem kljubovanjem je pa šel moj prvi tenor po gobe. In to je, kar vam moram danes pripo-rocati (zame je že itak prepozo-no): ne hripajte z glasom v času, ko se vam izpreminja. Pustite sploh kajenje, pa boste dober pevec, če imate dar petja nam-reč.

Srečno in zadovoljno novo leto celemu štabu Ameriške Domovi-ne in sploh vsem Slovincem in Slovenkam želim!

več kakor ga je plačal. Bodoč-nost bo dala topogledno razmi-šljevanje.

Naši narodni domovi, katerih je v Clevelandu šest, nosijo pre-cejšnje vsote dolga in nič ni pre-več, če se račun-a obremenitve brez vplačane glavnice na \$260.000,00, katere bo treba plačati, če bomo hoteli njih strehe za na-ša zbirališča odhrzati. Fakt je, da dolgovi obstojajo, negativno je pa vprašanje, od kje kritje teh obveznosti? Kolikor je me-ni znano, se z direktnimi dohod-ki najemnine ne krije režija vzdrževanja teh institucij, ampak bilance aktivirajo le izredni in prostovoljni dohodki, pridob-ljeni na različne načine. Rentabil-nost podjetja je računati le z razliko rednih dohodkov in stroš-kov. Vedeti je pa treba, da ko-likor je stavba starejša, toliko je manj vredna in toliko več po-pravil letno rabi. Vodstva se-danjih domov so vedno našla iz-hod v rentabilnost potom izred-nih dohodkov in zadostila obvez-nostim v toliko, da redno odpla-čujejo svoje dolgove. Tukaj ni dvoma, da ne bi mogli odhrzati svojih domov, če bo v posamez-nih naselbinah vladala sloga in sporazum. Nesloga in sebično nasprotstvo zna pa omajati še boljše obstoječe podjetje. Dož-not naša je, da ostanemo topo-gledno enotni, brez pomisleka, kakšne diference v naziranju vladajo v posamezniku. Tukaj je narodna stvar in kdor je Slo-venec, se bori za iste cilje in iste principe na narodnem polju kot drugi, zato ne sme in ne more bi-ti razlike med nami. Če se bomo držali pri upravljanju naših na-rodnih domov gesla "Vsi za ene-ga, eden za vse!", bomo kljub velikim bremenom vzdržali in obdržali to, za kar ste leta in le-ta z ideali v srečju žrtvovali, da ste postavili in dogradili stavbe, ki nas propagirajo med drugo-rodci v spoznanju kulturnega in visoke civiliziranega naroda. — Netaktični in posebljeni račun-i ne smejo najti mesta pod streho tega domov, ker ravno to je tisti razdejalce, ki jim temelje izpod-jeda in upropašča, da pade prej ali slej. Osebnosti naj vsak op-računa na svojem domu ali pa na sodišču in nikoli ne pod stre-ho, ki je zgrajena v bratskem sporazumu, kot brat in rojak ro-jaku. Kdor dela drugače, ga bo zgodovina ožigosala za grobarja narodnih ustanov.

Naša društva na kulturnem polju beležijo v moralnem oziru v minulemu letu dobre uspehe in s težkim srcem človek beleži ne-katere spore, ki niso nikomur koristili, nasprotno: postavili so naše rojake v dva tabora, ki sta si medseboj neizprosna sovraž-nika. V korist in ponos nase-lbine bi bilo najti kakšne formu-le, po katerih bi se nezaželjen razcep zopet omogočil v solidarn-o delovanje. Kot Slovincu mi je žal za vsako cepljenje naroda, osobito še, če pride to na kultur-nem polju. Kompromisi so po-trebni in največkrat koristni, če

isti veljajo za splošnost in ugled. Kompromise skldeajo narod z narodom in čemu jih ne bi mi, ki smo sinovi slovenske matere, vzgojeni s poštenim srcem in zdravo dušo?

Dramatična društva so postavi-la na oder minulo leto precej lepih iger, ki so bile povprečno dobro igrane, toda žal, ne preveč dobro obiskane. Nekatera dra-matična društva so koncem leta pokazala finančni uspeh, in dru-ga kljub dobremu igranju pa fi-nančni neuspeh. Vzrok so včasih spori v naselbinah, mnogo pa brezdelje in splošno pomanj-kanje. Največja nespamet je voditi obstrukcijo proti kultur-nim društvom in prireditvam, pa naj te priredijo človeku sim-patične osebe ali ne. Pri zdravem razumu človek natančno loči, kje so meje osebnosti, politike, na-rodnih in gospodarskih vprašanj. Kdor je poglobljen in ima tozadevno obzorje, bo znal sam ločiti, kaj sme in kaj ne sme sto-riti. Človek, ki to dela, pokaže svojo inteligenco v pravem poj-movanju.

Česar se rad ne dotaknem, je pa naše časnikarstvo, novinar-stvo. Če se komu zameriš, po-tem je joj in gorje; po hrbtu pa-da, pa bodi kriv ali nedolžen, obložen moraš biti z vsemi naj-lepšimi priimki, pridevki in kdo ved kaj vse drugače! Priznanje je lepa čednost in priznati je tre-ba, če je človek proti sam sebi pošten, bi bilo velikokrat v kor-rist naselbine in v ugled naroda, če ne bi katera številka naših časopisov zagledala belega dne. Osebnna polemika je najhujše zlo, ki jo je opažati v časopisih, in ta ne radi principov ali takti-ke, ampak zgolj radi osebnih za-dev, ki se tičejo le samo dveh oseb in nikogar drugega. To-vrstna polemika je ogabna in se-je med rojake sovraštvo, ki se največkrat raztegne v društveno življenje in meša v narodne za-vesti. Rojaka se spomrimeta na cesti, hop! drugo jutro je že v uredništvu in zahteva z grožnjo, da se priobči njegov napad v list v namenu, da se rojaku zada javni udarec. Prične se vrača-nje in krog prepeljivcev se ve-ča, ter včasih doseže višek ogab-nega natočevanja in nedolžnega blatenja. Če bi urednik prvemu odklonil priobčitev dopisa, bi se zameril le enemu in mogoče niti listemu, tako pa, kadar je ko-ncer borbe, se zameri polovici razjarjene skupine, ki ga potem drugod križi in biča z vsemi mo-gočimi nedostojnimi naslovi.

Da sem jaz urednik in jaz odgovoren za list, bi vsakogar od-

TENORIST BANOVEC KOT GOST V OPERI V CHICAGO

Imela sem čast in priliko, da sem slišala in videla g. Banov-ca, člana narodnega gledališča v Ljubljani, ko je gostoval z največjim uspehom v naslovni vlogi Hoffmana, Offenbachove opere "Hoffmanove pripovedke" v Chicagu, Ill.

Doslej smo ga čuli in poznali kot odličnega koncertnega pev-ca. To je bila pa prilika slišati in videti ga v njegovi naj-večji luči. V operi je bil v resnici doma in je imel popol-no priliko izkazati vso svojo umetnost in sposobnost. Kdor ima pravi kritični razum, do-voljno glasbeno naobrazbo in razumevanje, kdor je prost ta-kozvanega "lokalnega patrijotiz-ma" in zna pravilno ceniti, in upoštevat besedo "umetnost-umetnik," ta mora brez pridrž-ka in odkrito priznati, da je tenorist Banovec umetnik-pevec v pravem pomenu besede. Žal mi je le to, da se nismo Slo-vinci bolj zainteresirali za to priliko videti našega umetnika. Med Čehi je bilo ogromno zani-manje za njegov nastop, in so ga tudi sprejeli z velikim nav-dušenjem in so zelo ponosni, da so imeli oni edini to priliko med Slovani v Ameriki, in če-ški časopisi so prinesli zelo le-pe in laskave kritike o njego-vem nastopu.

Češki dnevnik "Svornost," od

slovil in vse, kar bi imelo značaj osebnega napada ali očitanja in s tem zaščitil svojo avtoriteto pred javnostjo. Vem, da sem tudi jaz že napadal, ampak če bi se drugi znali brzdati, bi se znal tudi jaz, ki vedno obsojam osebn-o napadanje.

Nudim naj dokaz, da ravno to je tisto, ki dela med našimi ro-jaki preprič in razkranjanje v društvem, kulturnem in narod-nem življenju. Kadar se dva skregata, gresta seveda v jav-nosti, zavedajoč se, da bosta imela priliko drug čez drugega pisati vse mogoče stvari, ne da bi se dolgo kregala. Povesta si jih po-šteno v časopisih, mesto da bi to ostalo med njima in se lokalizi-ralo. Sovrašstvo gre naprej, po-tem se pa še na društveni šegi udarita, da tudi drugi lahko vi-dijo, kako se znata.

Svetoval bi časnikarjem in do-pisnikom, naj se izogibljeno osebnosti in rajši opisujejo kra-jevne dogodke med rojaki, ki jih je vsak dan toliko, da se z lako-to napolnijo časopisne kolone v zanimanju čitateljev in lepo ob-liko lista. Če bo vsak urednik odklonil dopise osebnega znač-ja, bo s tem naredil veliko na-rodno delo in držal rojake v na-selbinah in prijateljskih odnoša-jih medsebojnega delovanja.

Ni samo to, da se listi čitajo v Clevelandu in okolici, ampak isti gredo tudi v staro domovino, nakar jih še tam ocenijo po njih vrednosti, vsebini in kakovosti. Seveda, ocena gre prva uredni-ku, ki je za list odgovoren in ker je bil list z njegovo vednostjo sestavljen. Ljubljana dobi vsak dan naše dnevniko in jih čita ter po njih vsebini ocenjuje. Veli-kokrat bi se dala napraviti žalo-stna slika iz obrazov, ki zasle-dujejo razvoj izseljencev potom časopisnih vesti.

Popravimo se v bodočem letu taknosti ter si razširimo mejo dostojnega pisanja v dostojnem tonu ter dajmo kot dopisniki do-stojnega gradiva našim uredni-kom na razpolago, kar bo dčilo podpisano ime in ščitilo dobro ime lista, v katerega dopisuje-mo.

Slecimo stare suknje in jih odvrzimo, ter oblecimo čiste in dostojne za vsako družbo, kjer je lepo vedenje doma. Izobraz-ba je le tam, kjer je poučljivo čtivo in ne prepri. Kregati ni zmerjati ni potreba učiti niko-gar, ker to je že vsak znal od po-prej. Kreg, prepri in posovanje je znak slabe vzgoje, ki nikoli nič dobrega ne rodi.

Joško Penko,
zastopnik "Amer. Domovine."

TENORIST BANOVEC KOT GOST V OPERI V CHICAGO

1. decembra, 1930, je prinesla sledečo kritiko:

"Partorno gledališče je bilo v parteriju in na galeriji do zadnjega kotička napolnjeno. Niti eden od številne avdijske ni obžaloval, da je prišel, ker je bila operna predstava izva-jana nad vse pričakovanje do-bro. Solisti, zbor, orkester, oprava, skratka vse, kar smo videli in slišali, je bilo zlito v harmonično celoto, kar je dok-a-zalo, da ne zaostaja izvedba prav nič za profesionalnimi scenami.

"Ko se po kratkem glasbe-nem uvodu dvigne zastor, smo bili prijetno zadivljeni nad krasno opravo prologove scene, predstavljajočo zakotno študen-tovsko gostilno. V predigri je nastopilo pet solistov: g. R. Svetozar Banovec, mladi slo-venski tenorist, je nastopil kot gost v naslovljeni vlogi Hoff-mana. G. Banovec poseduje prijeten, krasen lirski tenor. Njegovo izvajanje večerajšne predstave je bilo izborno poda-no. Gost je podajal svojo vlo-gu visoko umetniško, a z lah-koto in krasoto svojega glasu nas je vse omamili. Nedostat-ke v izgovoru češične je nagra-dil z bogato, prečiščenjo igro, v kateri ni bilo opaziti nikakih običajnih takozvanih 'tenorskih manir.' Publika je poslušala

nekatero scene s pritaženim di-hom. Dostavljamo, da je imela cela predstava velik uspeh. Bil je to zopet velik umetniški do-godek . . ."

Tudi v "Denni Hlastel" iste-ga dneva, je prišla lepa kritika: "Glavne vloge so bile zasede-ne z umetniško kvalificiranimi močmi. Naslovno in težko vlo-gu pripovedovalca Hoffmana, je izvajal jugoslovanski umetnik, lirski tenor g. Banovec, ki se je uspešno uvedel že s svojim ne-davnim koncertom (Orchestra Hall, Chicago). Poleg izredno lahkega in čudovito osvajajo-čega organa se odlikuje z dovr-šeno rutino, katero iščemo včas-ih zastoj celu na največjih odrih. Njegove sposobnosti spadajo na velike odre. Včeraj je kljub težkim okoliščinam po-polnoma zadostil."

Lahko bi še opisovala kritiko iz češke "Spravedelnosti," ki pravi, "da niso pričakovali, da bi jim gost pel v češkem," in ga opisujejo kot dovršeno ru-tinarnega pevca, ki jim je dal ne očarljiv večer z njegovim oca-rujočim glasom, in z njegovo umetniško dovršenostjo. Tudi slovenski časopisi: Prosveta, dne 10. decembra, in Proleta-rec, dne 12. decembra, sta pri-nesla kritike o predstavi, in ne bom vzela časa, da jih opišem, ker so slovenske in gotovo vam že znane.

Kdor je bil navzoč na pred-stavah v veliki Sokol Chicago dvorani, ki ima 2,000 sedežev, mora priznati, da je g. Banov-ec ne samo izvrsten koncertni pevec, pač pa tudi prvovrsten operni pevec, kakoršnih je zelo malo. S svojim gostovanjem v operi nam je odkril šele svoje prave odlične sposobnosti, ki jih na koncertnem odru ne more razviti. Bil je popolnoma v svojem elementu kot operni pe-vec in sijalen igralec. Žel je viharno odobravanje za vsako arijo, in po duetih in si je osvojil srca navzoče publike, in nam je nudil užitek, ki ga ne bomo zlepa pozabili. Predava-nje, igre, in podavanje vloge Hoffmana nam je pokazalo, da je pevec precejšnje rutine, ki spada na največje odre. Lahko smo ponosni, da je Slovenec in naš umetnik.

Umetnost mora biti v resnici umetnost. Kratka je ta, tako lepo zvečta besedica. Predno se pa v resnici zasluži in dobi za njo priznanje merodajnih strokovnih kritik, so za njo po-trebne predvsem precejšnja me-ra sposobnosti, talent, dolgo-letni študij, polno truda in napo-rov, razočaranje, železne vo-lje in pa poštene avto-kritike. Pot resničnega umetnika ni lahka, in zato me je še bolj veselilo, ko sem imela priliko da sem videla triumf g. Banov-ca med Čehi v Chicagu, ker ga je polnomoerno zaslužil.

Orkester je bil Chicago Sym-phony, in dirigent vse predsta-ve pa g. Kubina, ki je že bil direktor opere v Pragi in v Bernu, tako da je bila to v res-nici umetniška predstava. Samo to mi je žal, da ni bilo pril-ike, da bi bili navzoči številni Slovenci.

Naj še enkrat rečem, da mo-ramo biti ponosni, ker imamo v Ameriki gosta g. Banovca, ki je v resnici umetnik v polnem pomenu te besede, in ki nas ta-ko odlično in laskavo predstavl-ja pred drugimi narodi.

Jeanette Perdanova.

KADAR JOČE, SE SMEJE.

V mestu Bordeaux (izg. Bor-do) na Francoskem živi gospo-dična, ki je napravila zdravni-kom že mnogo preglavic. Kadar joče in zalivajo njena lica potoki bridkih solza, se njene oči sme-jejo kakor v največjem veselju; kadar se pa smeje, izražajo nje-ne oči najglobokejšo tugo. Zdravniki menijo, da so nekate-ri živi na obrazu "zamenjani."

Glasiło S. D. Z.

Slovenska Dobrodelna Zveza The Slovenian Mutual Benefit Ass'n.

UST. 18. NOV. 1910. INK. 13. MARCA 1914
V DRŽAVI OHIO V DRŽAVI OHIO

Sedež v Cleveland-u, O. 6238 St. Clair Avenue.
Telephone: Endicott 9886.

Imenik gl. odbora za leta 1929-30-31

- UPRAVNI ODBOR:**
Predsednik: JOHN GORNIK, 6219 St. Clair Ave.
I. Podpred. FRANK ČERNE, 6043 St. Clair Ave.
II. Podpred. JULIJA BREZOVAR, 1178 E. 60th St.
Tajnik: PRIMOŽ KOGOJ, 6518 Edna Ave.
Blagajnik: JERNEJ KNAUS, 1062 E. 62nd St.
Zapisnikar: JAMES DEBEVEC, 6117 St. Clair Ave.
- NADZORNI ODBOR:**
1) JANKO N. ROGELJ, 6207 Schada Ave.
2) LOUIS J. PIRC, 6117 St. Clair Ave.
3) IGNAČ SMUK, 6220 St. Clair Ave.
- POROTNI ODBOR:**
1) LOUIS BALANT, 1808 E. 32nd St., Lorain, O.
2) MIR
3) ALBINA NOVAK, 6080 St. Clair Ave.
- FINANČNI ODBOR:**
1) FRANK M. JAKŠIČ, 6111 St. Clair Ave.
2) LEOPOLD KUSHLAN, 1951 Nottingham Rd.
3) JOSEPH LEKAN, 3566 E. 80th St.
- GLAVNI ZDRAVNIK:**
DR. F. J. KERN, 6233 St. Clair Ave.
- GLASILO ZVEZE:**
AMERIŠKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.
- Vse donarje zadeve in stvari, ki se tičejo Upravnega odbora, naj se pošilja na vrh, tajniku.
Vse prihodnje zadeve, ki jih je rešil društveni porotni odbor, se pošiljajo na predsednika porotnega odbora Louis Balant 1808 E. 32nd St., Lorain, O.

Račun med krajevnimi društvi in S. D. Z. za mesec november 1930 — Asement št. 205

Št. društva	Ime društva	Dohodki	Stroški	Članov	Dohodki mlad. oddelka	Članov mlad. oddelka
1	Slovenec	1,349.10	\$ 276.00	557	\$ 31.80	214
2	Svobodomiselné Slovenke	411.94	149.14	213	10.45	69
3	Slovan	247.65	134.00	108	2.10	16
4	Sv. Ana	1,722.00	2,136.64	877	32.55	217
5	Napredni Slovenci	368.16	84.00	158	6.45	47
6	Slovenski Dom	487.83	126.85	233	19.80	129
7	Novi Dom	163.77	674.00	74	3.15	21
8	Kras	1,218.81	760.00	525	35.05	233
9	Glas Clevelandskih Delavcev	568.45	216.50	259	14.25	90
10	Mir	778.32	217.00	370	36.85	247
11	Danica	300.58	97.58	167	15.65	101
12	Ribnica	433.58	254.00	170	9.75	64
14	Clevelandski Slovenci	372.97	70.00	168	11.25	75
16	A. M. Slovesek	94.83		49	4.50	30
17	France Prešeren	361.09	14.00	151	5.80	37
18	Sv. Ciril in Metod	359.83	580.00	164	8.85	59
20	Bled	643.36	37.00	307	31.05	214
21	American Slovenes	425.77	307.00	182	16.65	111
22	Collinwoodske Slovenke	251.59	381.78	130	7.65	52
23	Združene Slovenke	207.26	215.00	102	7.65	52
24	Kraljica Miru	218.74	78.50	124	14.20	92
25	Dom	173.50	110.00	87	15.50	102
26	Soča	119.81	53.00	51	4.95	33
27	Bleško Jezero	576.82	324.00	256	17.10	114
28	Mainik	174.04	107.00	83	14.85	99
29	Euclid	215.66	75.00	99	5.80	43
30	Triglav	93.39	32.00	42	2.25	15
31	Warrensville	120.91		62	3.90	28
32	Bratska Sloga	105.73	90.00	48	5.70	38
33	Državljan	71.59		28		
34	Danica	143.09	195.00	65	10.65	71
35	Valeintin Vodnik	140.43	50.00	78	4.05	27
36	S. Y. M. C.	93.48		54		
37	Sv. Cecilija	325.41	112.00	169	9.30	58
38	Martha Washington	142.43		76	10.55	7
39	Volga	59.56	130.58	27	3.02	2
40	Clairwood	92.50	64.00	59	4.5	3
42	Slovenska Bistrica	172.24	274.00	85	6.00	40
43	Sloga	32.88	158.00	20	9.0	6
44	Slovenski Napredni Farmer	63.39	145.00	30	1.50	10
45	Modern Crusaders	148.80	60.00	79	1.50	10
46	Jutrarnja Zarja	99.44	43.00	56	1.20	8
48	Brooklynski Slovenci	38.95	23.00	21	2.40	14
49	Conneaut	41.90	115.00	22	2.40	17
50	Naš Dom	88.60	53.00	43	4.50	30
51	Eastern Star	51.11		37		
52	Massillon	25.69		12	1.35	9
53	Golden Star	38.06		19	9.0	6
54	Comet	21.10	31.00	14		
55	Srca Jezusovega	42.13		24	1.70	8
	Ilirija	59.16	15.00	29	1.20	8
	SKUPNO	\$14,603.66	\$9,091.57	6890	\$447.30	2975

Bilanca 31. oktobra 1930. \$781,598.04

Dohodki za mesec november 1930

Asesment krajevnih društev	\$14,603.66
Obresti čekovnih prometov	40.27
Prošnje za posojila	45.00
Pristopnine mladinskega oddelka	2.75
Skupni dohodki	\$14,691.68

Stroški za mesec november 1930

Izplačane posmrtnine	\$2,508.43
Bolniške podpore	4,838.14
Za porode	270.00
Operacije	1,425.00
Upravni stroški	854.04
Skupni stroški	9,945.61

Cisti preostanek meseca novembra 4,746.07

Bilanca 30. novembra 1930. \$786,344.11

P. Kogoj, gl. tajnik.

Zapisnik seje gl. odbora S. D. Z. 23. decembra 1930

Podpredsednik Frank Černe odpre sejo ob 7:30 zvečer. Odsotni so: John Gornik, Jernej Knaus, Ignac Smuk, Albina Novak, Leo Kushlan, dr. Kern.

Bere se zapisnik zadnje seje, ki je sprejet kot čitan, Med čitanjem zapisnika, pridejo v zborovalno dvorano vsi gori omenjeni in glavni predsednik John Gornik prevzame predsedništvo.

Društvo Slovenec št. 1 sporoči, da je društvo na svoji seji 9. novembra debatiralo o ustanovitvi godbe, ki bi se organizirala pod okriljem Zveze. Godba naj bi po moči podpirala tudi krajevna društva, godba pa bi igrala na raznih društvenih prireditvah in Zvezinih veselicah. Glavni odbor debatira o tej ideji in pride do sklepa, da glavni odbor kot tak ne vidi potrebe take god-

be za Zvezo, če si jo pa hočejo posamezna društva nabaviti, to lahko store.

Društvo št. 21 in 46 iz Loraina, O. prosita, če bi Zveza mogla kaj prispevati za nabavo trakov, ki si jih bi nadedi kegljači pri raznih tekmah, ker imata oba društva kegljaški oddelek, ki keglja pod Zvezinim imenom. Sklene se, da komisar Jakšič nabavi te trakove z Zvezinim znakom in društveno številko in plača stroške zanje iz športnega sklada.

Društvo Majnik št. 28 vprašuje, kaj naj stori s člani mladinskega oddelka, ki so že izpolnili 16. leto, pa nimajo ne oni in ne njih starši denarja za asesment za v odrasli oddelek. Če se sme take pustiti še nekaj časa v mladinskem oddelku. Glavni odbor sklene, da v tem oziru ne more ničesar posebnega skleniti ali dovoliti, kot da se drži pravil in pa ker postava države Ohio izrecno zahteva, da vsak član mladinskega oddelka, ki izpolni 16. leto, oziroma ne več kot šest mesecev po izpolnjenju te starosti, mora izstopiti iz tega oddelka.

Tajnik društva Volga št. 39 prosi, če bi mogla Zveza iz rezervnega sklada založiti za člane, ki ne morajo radi sedanje depresije plačati asesmenta. Glavni odbor sklene: Dairavno ve glavni odbor, da vlada veliko brezdolje in da nekateri člani ne morejo plačevati svojih asesmentov, pa nima Zveza nobenega sklada, iz katerega bi se moglo vzeti denar za take slučaje. Člani pa se lahko poslužijo pravil, člen XXVI, točka 4 in 6, ki jasno govore za enake slučaje.

Odobri se bolniško podpora za Antonijo Kral, članico društva št. 8 v vsoti \$33.00.

Društvo št. 23 prosi izvanredno podporo za sestro Josipino Koželj. Glavni odbor odobri prošnjo in sklene, da se nakaže tej članici \$50.00 izvanredne podpore.

Sobrat Tomaž Tekavec, član društva št. 1 prosi za odpravnino. Prošnja je odobrena od društva. Na izjavo vrhovnega zdravnika, dr. Kerna, da ta član ne bo nikdar več zmožen za kako delo, se odobri izplačitev odpravnine.

Umrli: Frank Zakrajšek, cert. št. 65, član društva št. 1, umrl 26. novembra 1930. Vzrok smrti: rak na želodcu. Zavarovan za \$1000. Dedič Ivana Zakrajšek, soproga. Pristopil v Zvezo 7. decembra 1913.

John Blatnik, cert. št. 669, član društva št. 12, umrl 24. novembra 1930. Vzrok smrti: zadušen od plina. Zavarovan za \$1000. Dedič Ana Blatnik, soproga. Pristopil v Zvezo 11. januarja 1914.

Glede zadeve o posmrtnini Frank Knafel, poroča brat Kushlan, da je vrhovna sodnja odločila, da mora Zveza plačati posmrtnino v vsoti \$1000 postavnim dedičem in odvetniške stroške.

Sklenjeno, da se odpre kampanja za nove člane. Kampanja bo trajala od 1. januarja do 31. avgusta. Kampanja je za odrasli in mladinski oddelek. Kandidatje do 30. leta so prosti pristopnine, ravno tako kandidatje za mladinski oddelek. Zdravniška preskava je prosta za vse. Do 31. avgusta, do 8. ure zvečer, morajo biti vse sprejemne listine v glavnem uradu, potrjene od vrhovnega zdravnika. Za zunanja društva velja datum poštnega pečata, ki mora biti najkasneje 31. avgusta. Za nagrade pri kampanji šteje število obeh oddelkov. Glede nagrad in glede častne kupa, naj imenuje glavni predsednik poseben odbor, ki bo stvar preučeval in poročal skupnemu glavnemu odboru na januarski seji.

Glavni predsednik imenuje v ta odbor: Frank Černeta, Albina Novak, Louis Jerkiča, gl. tajnika Kogoja in samega sebe.

Glavni predsednik se zahvali glavnemu odboru za pridno delo v pretečenem letu. Vsak je bil na mestu v svojem uradu. Upa, da bodo vsi glavni odborniki prijeli z vso vneto delo v prihodnji kampanji in uredili vse potrebno za bodočo konvencijo. Izjavlja, da smo lahko ponosni za lep napredek tako v finančnem oziru, kot v članstvu v zadnjem letu. Želi vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

Glavni tajnik izjavlja veliko zadovoljstvo nad točnim sodelovanjem društvenih tajnikov in tajnic, ki so se posebno izkazale ta mesec in na njegov apel poslali do tega dne že vsi bolniške listine v glavni urad za ta mesec. Izreka jim najtoplejšo zahvalo za to.

Glavni predsednik razdeli čke navzočim glavnim odbornikom, polletno plačo za udeležitev sej in letno plačo odbornikom. S tem je bil dnevni red izčrpan in glavni predsednik zaključuje sejo ob 10 PM.

John Gornik, glavni predsednik
James Debevec, glavni zapisnikar

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1931 JAN. 1931						
Sa	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

DECEMBER

31.—Klub društev Slov. Nar. Doma, ples v obeh dvoranah S. N. Doma.

3.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

31.—Slovenski Društveni Dom priredi plesno veselico na Silvestrov večer v Slovenskem Društvenem Domu, Euclid, O.

31.—Zabavni večer Slovenskega Doma na Holmes Ave.

31.—Društvo Cvetiči Noble št. 450 SNPJ, plesna veselica v Špelkoti dvorani na St. Clair Ave., Noble, O.

31.—Pevsko društvo Zorislava, zabavni večer v spodnjih šolskih prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd.

31.—Silvestrov večer, Klub Slovenskih Žena priredi zabavo v Slovenski Delavski Dvorani na Prince Ave.

31.—Silvestrov večer priredi Ženski odtsek Slovenskega Delavskega Doma na Waterloo Rd.

JANUAR

1.—Dramatična in pevska društva, predstava "Deseti brat," popoldne, v avditoriju S. N. Doma; zvečer ples v obeh dvoranah S. N. Doma.

3.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

4.—Zabavni večer fare sv. Kristine v spodnjih šolskih prostorih, na Bliss Rd., Euclid, O.

4.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.

10.—Društvo Naprej št. 5 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

10.—Collinwood Boosters Club, plesna veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

11.—Skupna društva fare sv. Vida, skupna prireditev in ples v obeh dvoranah S. N. Doma.

11.—Pevsko društvo Ilirija, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

11.—Dramatično društvo Naša Zvezda, igra v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

17.—Skupna društva S. S. P. Z., ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

18.—Euclid Rifle and Hunting Club, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

18.—Društvo Spartans št. 198 SSPZ, predstava v avditoriju S. N. Doma, in po predstavi ples v spodnji dvorani.

18.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.

21.—Društvo Balkan ima ples v S. D. Dvorani na Prince Ave.

24.—Društvo Slovan št. 3 SDZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

24.—Društvo Collinwoodske Slovenke SDZ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

25.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Združene Slovenke št. 23 SDZ, maškeradna veselica v S. D. Domu.

25.—Pevsko društvo Ilirija, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

31.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

31.—Društvo Novi Dom št. 7 SDZ, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

FEBRUAR

1.—Jugoslovansko naobrazbeno društvo Abrašević, predstava in ples v avditoriju in spodnji dvorani S. N. Doma.

1.—Slovenska Ženska Zveza št. 10, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

1.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.

7.—Društvo Carniola Hive št. 493, the Maccabees, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

7.—Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 55 SDZ, plesna veselica v Knausovi dvorani.

7.—Pevsko društvo Soča, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

8.—Dramatično društvo Triglav, predstava v avditoriju S. N. Doma.

14.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

14.—Pevsko društvo Cvet, maškeradna veselica v Slovenski Delavski Dvorani.

14.—Ženski klub Slovenskega Doma na Holmes Ave., maškeradna veselica.

15.—Skupna društva fare sv. Vida imajo plesno zabavo v Grdinovi dvorani. Dvorana je bila društvom podarjena.

15.—Slovenski Sokol, telovadba in ples v obeh dvoranah S. N. Doma.

15.—Pevsko društvo Ilirija, spevo-igra "Darinka," v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

15.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.

17.—Klub društev S. N. Doma, ples v obeh dvoranah S. N. Doma in pokop Pusta.

22.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Društvo Abrašević ima dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

MARC

1.—Društvo Kristusa Kralja, predstava v avditoriju S. N. Doma.

8.—Tenorist Louis Belle, koncert v avditoriju S. N. Doma.

15.—Prosvetno društvo Orel, predstava v avditoriju S. N. Doma.

21.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

22.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

29.—Jugoslovansko naobrazbeno društvo Abrašević, predstava in po predstavi ples, v obeh dvoranah S. N. Doma.

APRIL

5.—Društvo Kristusa Kralja, predstava v avditoriju S. N. Doma.

8.—Community Welfare Club, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

11.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

18.—Društvo Cleveland št. 125 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

19.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, predstava in ples v počast petletnice obstoja, v obeh dvoranah S. N. Doma.

26.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avdi-

SESTRAM PEVKAM V. IN O. KOPORC

Prosim, dovolite gospod urednik "Ameriška Domovina" nekoliko prostora v Vašem cenjenem listu. Ni mi dopuščal čas, da bi se bil po zadnji Orlovski božični prireditvi osebno zahvalil in dal čast ter priznanje našima vrlima gospodičnima pevnicama, Olgi in Victoriji Koporc, za lepo ubrano petje. Zatorej na tem mestu izrekam vso čast in hvalo v imenu igrovdodje društva Orel. Zares, v resnici je to sta peli in cenjeno občinstvo ju je hotelo vedno ponovno slišati. Aplavdiranja ni bilo prej konec, dokler nista povno nastopili. S tem je pokazalo občinstvo, kako zna ceniti petje. Zatorej še enkrat izrekam čast in hvalo vama. Nisem imel ravno časa na razpolago, pa sem mimogrede poslušal in se mi je nehote utrenila solza v oči, in ta solza, ki jo ni mogoče nihče opazil, je bila vama največje priznanje in zahvala. Torej lepa pa hvala, gospodični pevki Koporc.

Ko pa ravno pišem, in je tudi ravno po slovenskem radio programu, naj pa še nekoliko omenim glede zadnjega radio programa. Kar se tiče godbe, moram reči, da je bila jako dobra. Hojerjev trio me je kar privzdigoval, če že ne v resnici, sed si pa v duhu mislil, kako bi se zdaj in zdaj zavrtel na desno in levo in v poskok, tako da je stol škripal, na katerem sem sedel. Sam ne vem, kaj sem počel. Torej Hojerjev trio je bil izvrsten. Tudi Strugglers niso bili slabi, samo da bi bolj slovenske komade svirali, bi dodaj lepše odmevalo. Saj naši mladini moramo predstavljati, kaj je lepega slovenskega, angleško jim je itak znano.

Kar se pa tiče g. Antona Šubelja, pa moram reči, da mi je on zbudil s prvima dvema pesmicama globoke, globoke spomine nazaj v preteklost mojega življenja, ko sem bil še majhen deček. Spomnil sem se, kako je bilo nekdanj v lepi božični noči. Kako so prišle k nam Zevirškova dekleta in mati, pevske iste pesmi kakor jih je pel g. Šubelj zadnjo nedeljo po radio. Pel je tako lepo, tako priljubljeno, da so mi kar solze od radosti zalivale oči, ko sem čul pravo, pristno slovensko petje. Tudi pesem "Sveta noč, blažena noč..." je tako lepo zapel, da si človek ne more misliti, da je tako lepa. Ko je pa zapel g. Šubelj pesem "Mamica moja," katera je bila namenjena Vam, gospod urednik, kot v sožalje po umrli vaši mamiči, Vam pa povem, da me je tako ganila in ne samo mene, ampak vse navzoče, da smo rabili robce in si brisali solze. Smelo trdim, gospod urednik, da se je Vam godilo enako, kajne! Povem vam resnico, g. Šubelj, da tako ginljive, tako lepe pete pesmi in tako sočutno kot je bila pesem "Mamica moja" jo še nisem slišal. Hvala Vam!

In zopet prelepa pesem "Dele, daj mi rož rudečih." Ah, kako ljubko, kako dobro de človeku, ko zopet čuje lepo milodnevno pesmico. Ni čuda, ako je želela Mrs. Kushan slišati pesmico, katero je zapel g. Šubelj, in namreč "Moj očka so m rekli..." Kakor smo si poprej brisali oči ginjenosti lepe pesmi "Mamica moja," tako smo jih sedaj ponovno brisal od veselja in radosti, ko nam je donela na ušesa melodija pristne narodne pesmice. Zatorej

toriju S. N. Doma.

MAJ

3.—Dramatično društvo Triglav, predstava v avditoriju S. N. Doma.

10.—Prosvetno društvo Orel, predstava v avditoriju S. N. Doma.

17.—Miss Jeanette Perdan, koncert v avditoriju S. N. Doma.

31.—Skupna društva fare sv. Vida prirede piknik na Špelkotovih farmah.

NAD 7 KG TEŽAK NUGET

Zlatokop Boston je s svojim tovarišem Brothersonom razkopaval zemljo ob zgornjem teku Saramacce v Surinamu v Južni Ameriki. Ko je spravljal s poti kamenje, ki so ga zlatokopi v minolenem letu pustili na mestu, se mu je zdel eden kamnov nenavadno težak. Vzel je kladivo in kamen razbil. Sredi kamenja se je zablesketala kepa čistega zlata! Boston je bil od sreče tako prevzet, da ni mogel govoriti in je z znamenji poklical svojega tovariša. Nuget tehta 7630 gramov; za vsak gram plača zlatokopna družba 1.20 holand. goldinarja. To je drugi največji nuget, ki so ga našli v teh krajih. Tudi prvega je našel neki zlatokop leta 1892. v kamenu, ki se mu je zdel nenavadno težak. Prvi nuget je tehtal nad 14 kg

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblik in vse opreme za nove in druzice Beauty Parlor

Vedno najmodernjši ženski klubki.

Trgovina zaprta vsake srede pop. sredi celo leto.

6111 ST. CLAIR AVE.
Henderson 7112 (M. Thu. S.)

PRVI SLOVENSKI PLUMBER

J. MOHAR

6521 ST. CLAIR AVE.

Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene.

Randolph 5188 (Thu. F.)

Anton Novačan:

NAŠA VAS

Mislite, da ne razumem, kaj govore takšne gospodarije? Prav dobro razumem. Takile govore zmirom o slabi letini ali pa o lepem čednostnem življenju. Kadar govore o slabi letini, mislijo na svoje polne žitnice, kadar govore o lepem čednostnem življenju, imajo v mislih grešne in nečiste namene.

— Sosedov pes se je odtrgal in stekel. Živoder ga išče, vsak ga ima pravico ubiti!

Meni se temni pred očmi. Planem od okna proč in hitim naravnost domov. Vežna vrata so bila še odprta, na pragu je sedel gospodar. Ližem mu roke, skačem pred njim in migam z repom, kolikor morem. Tako se namreč pes prikupi svojemu gospodarju. Izprva se gospodar brani in me brci, jaz ne odneham, ker mi gre za kožo. Naposled se umiri, ko vidi, da nisem stekel in da ne grizem. Pograbim me za vrat in me priklene. Samega veselja sem lajal dolgo v noč, potem sem zlezal v svoj brlog in sladko zadremal.

Drugo jutro je prišlo spoznanje. Ali je vreden svobode suženj, ki se prostovoljno vrača v sužnost? Ta misel me je zapekla. Čemerem sem se stisnil v brlog in sem se bridko kesal. Vsi domači so me prišli pogledat, gospodinja mi je prinesla jesti. Pogladila me je po glavi in je dejala: "Kod si se klatil, fakini kosmati?" Ganila me je taka ljubeznivost, proti svoji volji sem se ponižno potuhnil, o, ni mogoče zatajiti pasje nature! Pes ostane pes, pa če pride še do takih spoznanj. Še bolj mi je ugajalo, ko je prišla Štefica, domača hči. Sklonila se je k meni, za ušesa me je pograbila. — "Zakaj si nam ušel, ko te imam tako rada?" Zakaj bi me imela rada? Ampak občutil sem, da se mi širi srce in da ji moram storiti nekaj na ljubo. Ližem ji roke, grizem ji prste, tako narahlo, da je ni bolelo in da je mogla spoznati mojo naklonjenost. Smehljala se je otročje, poredno me je dražila, nazadnje pa je položila glavo na mojo in stisnila se je k meni, da mi je bilo zopet toplo pri srcu. Trepetal sem v tistem veselju in zrl kakor ona po beli hiši. Dokler se ni prikazala na pragu mati, hudo okrogla ženska, ki je karala svojo hčerko, rekoč: "Kako si otročja, Bog se usmili! Osemnajst let, pa še tak otrok!" — "Ko ga imam pa tako rada, mama!" je zažvrgolela deklica in je poskočila. Črne oči je imela, po licu jet bila vsa bela, ustca pa so bila rdeča in tako sladka. Nekeč v mladih letih sem že videl takega dekleta. Pa je bilo ošabno in me je pretepal, dokler je nisem ugriznil. Štefica ni taka, kar pomnim, sva se zmerom razumela. Torbičo sem ji nosil v šolo, v gozdove sem jo spremeljal, kadar je šla nabirat jagod. Nekeč sem imel celo čudne misli zavoljo nje. Želel sem si bil nekeč, da ne bi bil pes, ampak lep mlad fant, da bi ne lajal, ampak govoril kot ljudje. In še več sem mislil. Oženil bi se z njo in gospodaril na njenem domu. Toda takrat sem bil mlad, čil in zdrav, videl sem še na obe očesi. Mladost pa gleda vedno z obema očesoma, pa ji še ni dovolj, še si želi tretjega včasih. . .

II.

Pes sem, čisto navaden in ciničen pes, žalostna je moja zgodovina. Moja mati je bila kosmata psica, renčava in požrešna kot volk. Vrgla nas je na slamo, mene in dva brata, ki so ju pa odnesli ljudje, mati je rekla, da so ju utopili. Bolje tako, obžalujem, da niso mene. Življenja ne bi spoznal, sužnosti ne bi okuil nikoli. Nekaj tednov sem se plazil po materinem trebuhu, potem me je prodala kmetica v mesto. Stara, krivonosna

in silno suha ženska si je dala opravit z mano; od jutra do večera me je božala, kavo mi kuhala, z mlekom me pitala. Obledela me je v črni plašč, okrog vratu mi je obesila zvončke, da je zabingljalo, če sem se zganil. Dobro se mi je godilo takrat. — Veliko sem spal in veliko žrl in obrcali in zapodili in dopadenje. Po ves dan sem ji sedel pred nogami, ona pa je počivala v naslanjaču, nekam gledala, nič govorila, le zakašljala je včasih. Privadil sem se je bil in bilo mi je hudo, ko se je nekega popoldneva zrušila na tla. Otepala je nekaj časa z rokami, trepetala čudno z očmi in umrla. Cvilil sem in lajal, ker me je bilo strah. Zakaj zdelo se mi je, da se premiče po sobi bela pošast. Prihiteli so ljudje in so jo odnesli, mene pa obrcali in zapodili na ulico. Velik sem že bil, močan sem že bil in pravzaprav vesel, da sem prišel na svetlo. Vtepal sem se po mestu, norel za psi in se pogovarjal z njimi. Takrat sem tudi skušil, kaj je glad. Bog sam mi je priča, da nisem hotel krasti, ampak lakota je divjala po mojem zelodcu. Zato sem kradel. Nekje na vratih je viselo volovsko stegno, ne vem, če je bilo volovsko, ampak rdeče je bilo in meso je bilo. Zasadil sem zobe v to meso in občutil sem nebeško slast. Toda ko je bila ta slast najslajša, sem pa začutil drugo slast, ki je pa bila bridka in vsa hudičeva. Padalo je po meni, da so mi pokale dlake. Toda pobegnul nisem, grizljajava ostavil nisem. Zaničljivo sem pogledal in videl debelega moža, ki je kričal, da je zvenelo: "Kuz-že tatinsko!" Gledal sem mu naravnost v oči.

"Uboga brezdomovinska para," je dejal mesar in me pograbil za vrat. Dal mi je žreti, ker sem se mu dopadel. In potem sem ostal pri njem.

Mesarski psi so navadno robati in nič kaj pridni psi. Jaz pa sem imel dobro vzgojo in sem kolikor toliko pazil na dostojanstvo. Kadar sva gnala s pomočnikom neumno vaško tele v klabnico, tega nisem povedal nobenemu, ker mi je bila silno prijetna zavest, da jaz takorekoč soodločujem o smrti nevednega telčka. Žival se včasih počloveči, kakor se človek včasih poživini. . . Da, da, pri mesarju pa nisem bil dolgo. Prišli so vroči pasji dnevi, prvič mi je zavrela kri. Mesarju sem pobegnul in živelo se je po pasje. Kjerkoli in kadar koli. . . Bog ve kod po širnem svetu se klati moje pasje seme. Trikrat v življenju nas pogleda usoda jasno v oči. Ob našem rojstvu, potem v vročih pasjih dneh, tretjič v sivi starosti, ko obnemeremo naši udje in ko naše oči že slabo vidijo. Prvič je hudo, drugič hujše, tretjič najhujše. Tretjič najhujše, ker se nam zarije na dno duše neki sátan, ki venomer našteva — kaj grehe? — ne, ne, ampak prilagoditve, ki smo jih zamudili v naši mladosti, zamudili in še premalo grešili. In potem, kaj vse nisem bil! Od mesarja sem zablodil k ciganom, od ciganom k razbojnikom, od teh h kmetavsom, ker se še pri njih živi najlepše. Policajni pes nisem bil nikoli.

In zdaj sem tu. Že osem let, že devet, že dolgo časa.

Moja pasja hišica postarala se je z mano. Deske so ji porušene, na strehi malone strohnele, gospodar se ne zveni, da bi jo prenovil. Bledo hlapče, edini možki razen gospodarja, jo je zadnjič ogledoval. To hlapče, kako ga imam rad! Zakaj vsak večer, predno zleze na seno, me pogladi in reče: "Ti si pes, jaz pa sem človek. Kakšen razloček med nama sužnjema?" In ga ne

ISKRENA ZAHVALA

cerkvenemu pevskeemu zboru "Ilirija"

Ne morem drugače, da izrečem gori omenjenemu pevskeemu zboru najlepšo zahvalo, katero tudi v resnici zasluži in to v polni meri. V prvi vrsti gre zahvala pevovodju Mr. M. E. Rakarju, ker so nam zlasti na božični

razumem. Vem, da se mu ne godi dobro in da gospodar renči nad njim, da ga gospodinja hudo gleda, ampak dve nogi ima in priklenjen tudi ni, čemu ne odide? Ljudje bi radi vse imeli, blede moje hlapče, kam si se zagledalo, kam si zasanjalo? Štefica je res čedno dekle, ampak letel boš čez prag kot je letel tvoj prednik, lisičjegledi Jaka.

Ali ne? Kaj se plaziš tiho po lestvi, ko se je storila noč, temnejša od števičnih oči, tišja od gozdnih senc, kaj se oprijemlješ zidov in tapaš po mraku? Ali si tat? Zakaj obstojiš in nemirno poslušáš, ako vzdihne v hlevu sanjajoča krava, ako povzdignem glavo in zarenčim? Bogme, če imaš hudobne namene! Toda ne! Kaj trkaš na okno, kjer se podnevi solnči bela lilija, kraj nje rožmarin, kraj nje še druga mi neznan cvetka! Če vasuješ, zakaj ne zaučeš, da ti odgovorim z veseljem laježem? Čuj, ali se ni odprlo okno, ali ne vidim nekaj belega, ali ne čujem šepeta, dolgih kramljanj in še daljših slovesov! In potem, pokaj posedaš pri meni pozno v noč in mi pripoveduješ sladke skrivnosti svojega srca! "Odklenil te bom in z mano pojdeš čez hribe in doline, v široki daljni svet. V naročju bo spala mi Štefica drobna, kakor spi zemlja v naročju temne noči. In ti boš tekel pred nama, ljubi moj pes, poiskal boš kraje jutrove. Še predno bo solnce rastlo na vzhodu, iztešem kolibo za naju, za tebe, ljubi moj pes. Z mahom in cvetjem posipljem ležišče za svojo kraljico. . . ah!" — Zakaj povešáš glavo in si ruješ lase in škriplješ z zobmi? Vemo, vemo! Spat pojdi, ubožček, jutri te čaka črna dela beli dan.

III.

Tako sedim torej tukaj pred pasjo hišico in zijam okoli sebe. Od tistega jutra, ko je spoznanje obsenčilo moje srce, mi je življenje grenko, mučno, nobenega žarka ni da bi me ogrel. Mori me pasje dolgočasje. Vrabcu si mi upajo že do nog, sedajo mi na glavo, žegečejo me in pikajo po ušesih z drobnimi kljunčki. Kokoški poglavar se predrzno ustavlja pred mano in kokodače čudenja nad mojo žalostjo. Ljudje, ki prihajajo mimo, dolgi slokonogi kmetje, se me spomnijo mimogrede z opazko: "Časih je imel ostre zobe! Časih je lajal in grmulil, če si mu pokazal prst. . ." Ne zmenim se za nikogar več, svoje molitve celo zanemarjam. Časih sem lajal solncu v pozdrav, kadar je predrlo jutranjo zarjo; zvečer, ko je zahajalo. Zdaj si skoro ne upam. Zakaj zdi se mi da je moj glas hrišev, tuleč in volčji, in da bi se ga prestrašilo solnce. In Štefica bi me morda ne ljubila več, nje-no ljubimčkanje bi izostalo, tega pa ne bi prenesel.

Vsak dan pričakujem, da me gospodar zapodi; kadar me vidi, se mu pogledi temni, lica zmračje, njegove težke kmečke škornje prebridko občutim. Radovden sem, kako bo končalo. Ali me ubije s kolom, ali ustrelj s svojo staro puško, ki jo je zadnjič kaj sumljivo pregledaval, in me potem pokoplje za kozolecem! Nemara pa me nekega jutra odklene in obrea ter me napodi po svetu. Oj, že vidim samega sebe, kako evilim bolečin in dirjam opotekajoč se čez travnik. Ponižno bomo povsili, repek in iskali križemsvet neumnega oslička, ki bi nas redil.

(Dalje prihodnjič.)

ni malenkost, da so peli en dan pri 5 sv. mašah.

S ponosom lahko zakličem v imenu vseh faranov: Hvala vam, dragi pevci in pevke! Vem, da vas je stalo mnogo truda, da ste se toliko pesmi navadili in da se je posebno žrtvoval pri tem pevovodja Mr. Rakar. Ne moremo vam drugače poplačati, da obiskujemo vaše prireditve. Zato pa vi skupaj obiščimo prireditev pevskega zbora Ilirije na 11. januarja v Slovenskem domu na

Holmes Ave. Stem jim bomo pokazali, da smo jim res hvaležni za njih trud in krasno petje, ki ga bomo zopet imeli priliko slišati na omenjeni večer. Napolinimo jim dvorano ta večer, da jim tako vsaj nekaj povrnemo za njih trud. Vstopnina je jako majhna: 50c. Kaj vse boste tam dobili, boste že brali v tem listu. Prav zadovoljno srečno novo leto želim g. Rakarju in vsem ostalim pevcem in pevкам,

K. M.

VOŠČILI SI BOMO SREČNO NOVO LETO

Jutri večer naj se potruji prvi vsak naš rojak v Slovenski Delavki Dom in dobil bo od našega odseka prijazno voščilo, ki ga bo razveselilo za najmanj dve leti vnaprej. Videl in prepričal se bo na lastne oči, da veselja mu ne bo manjkalo nikjer, še manj pa veselo družbe in poštenega razvedrila.

Pričeli bomo točno ob 7. uri zvečer, da se po igri čimprej preselimo v spodnjo dvorano, kjer bo ples in prosta zabava. Na razpologo bo taka kapljica, da člo veka prerodi in ga postavi v sta-

dium mladeniča in dekleta. Jed bo okusna in skrbno pripravljena pod oskrbo našega odseka. Naš odsek se vedno zelo zavzame za točno potrebo in zato bodite prepričani, da kjer me v gospodinjstvu načeljujemo, vlada tudi popolen in vzoren red hitre in točne postrežbe.

Ponovno vabim na obilno udeležbo naše prireditve rojake in delničarje Slovenskega Delavskega Doma v imenu našega odseka.

Mary Rujave, tajnica.

ZAHVALITI SE JE TREBA TRGOVINI KAKOR JE GRDINOVA

Tisoč naših ljudi bi potrosilo v tej okolici mnogo več za pohištvo letno, ako ne bi bilo naše moderne trgovske metode. Tako si vsaj mislimo. O tem se lahko prepričate, če kupite tukaj prihodnjič, kadar česa potrebujete.

A. GRDINA & SONS
TRGOVINA S POHIŠTVOM IN POGREBNI ZAVOD
6019 St. Clair Avenue 15301 Waterloo Road
HENDERSON 2088

Poslužite se domačega podjetja, ki je v resnici tudi priznано kot
NAJVEČJI, NAJBOLJI MODERNI FOTOGRAFIČNI ATELJEJE V DRŽAVI OHIO
Odrlo vsaki dan.
Ob nedeljah odprto od 10. jutraj do 4. popoldne

BUKOVNIK STUDIO

6405 ST. CLAIR AVENUE Telefon: HENDERSON 5013

RAZPIS DELNIŠKE SEJE SLOV. DELAV. DOMA

Direktorij Slovenskega Delavskega Doma, Cleveland, Ohio, sklicuje v skladu institutnih pravil na dne 14. januarja, 1931. ob 8. uri zvečer v glavni domovi dvorani, letno delniško sejo. Posamezno se na delniško sejo ne bo vabilo, zato je zeleti, da se vsak delničar S. D. D. gotovo odzove temu vabilu. Kdor hoče biti na delniški seji zastopan po svojem zastopniku, naj ga v to pooblasti, kakor institutna pravila zahtevajo. Radi važnosti letne delniške seje je zaželjena prisotnost vsakega delničarja in prosil se polnoštevilne udeležbe. Za Slovenski Delavski Dom: Josko Penko, tajnik.

Prevoz, razvoz, in dovoz z trukom

Prevažam in dovažam premog, drva in vse, v kar služi truk, kot prevozno sredstvo. Razvažam dnevno od 55. pa do 200. ceste, vedno sveže sadje, zelenjavo in sočivje. V slučaju potrebe me pokličite in vam bom na uslugo.

JOHN FINK

17409 WATERLOO RD. Tel. KENmore 1202

Steve's Barber Shop

vogal Glass Ave. in Norwood Rd.

Fino striženje las. Moški, ženske in otroci dobijo pri nas dobro postrežbo.

SE PRIPOROČAM IN ŽELIM VSEM SKUPAJ VESELO IN SREČNO NOVO LETO

VESELO, ZDRAVO IN SREČNO NOVO LETO ŽELIM

vsem svojim odjemalcem, prijateljem in znancem

Martin Frank

VELIKA IZBERA SVEŽEGA IN POSUŠENEGA MESA

St. Clair-106th St. Market
GLEnville 5994

Priporočam se za prijazno naklonjenost tudi v bodoče.

V sožalje

Ker sem tudi jaz poznal mamo g. Louis J. Pirca in sem se večkrat o priliki potovanja v staro domovino znjo razgovarjal, in ker vem, kako velika izguba je za vsakega sina ali hčer, ko za vedno izgubi svojo ljubljeno in drago mamico.

Radi tega izrekam uredniku g. Louis J. Pircu ter sorodnikom iskreno sožalje. Njej naj Bog dodeli blag in večni mir nad zvezdami!

V svojem, kakor tudi v imenu družine in firme

ANTON GRDINA

SREČNO NOVO LETO VSEM PRIJATELJEM IN ZNANCEM IN ODJEMALCEM ŠIROM CLEVELANDA IN OKOLICE ŽELI

ANTON DOLGAN

HARDWARE TRGOVINA

15617 Waterloo Rd.

? Kje ?

"Jaka, kje si kupil tako fino obleko. — "Se ti dopade?" — "Menda ja, saj zgledaš kot milijonar." — "Torej pojdi k

Brazis Bros.

404 E. 156th Street
(Collinwood)

tam je Joe Perme poslovodja. Ta bo dobro postregel z oblekami, suknjami, površniki — po meri \$23.50. Za izdelane po \$20.00."

GLAVNA TRGOVINA:
6905 Superior Avenue

PODEŽNICE:

2290 E. 55th St., 5121 Woodland Ave.
331 Gratiot Ave., Detroit, Mich.

VSEM NAŠIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM ŽELIMO VESELO IN SREČNO NOVO LETO

Se prav toplo zahvaljujemo za dosedanje naklonjenost ter se priporočamo še za bodoče. Pri nas boste vedno dobili fino sveže in prekajeno meso, točna postrežba, zmerne cene.

Rudolf Bukovec

GROCERIJA IN MESNICA

4506 Superior Ave.
1264 E. 61st St.ENdcott 9683
HENDERSON 8679

MI SMO MED VAMI!

Naznanjamo cenjenemu slovenskemu občinstvu, da smo se PRESELILI v naše nove prostore na

6223 ST. CLAIR AVENUE

kjer vam ob vsakem času lahko prodamo izvrstne

DODGE IN PLYMOUTH AVTOMOBILE

Najbolji mehaniki so pri nas zaposleni, ki vam popravijo vsa avtomobil brez ozira izdelka. Vse naše delo je garantirano. In se vam prav vljudno priporočamo.

J. H. MILLER & SONS

6225 St. Clair Ave. HENDERSON 6148

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

iz poljske prevele
DR. RUDOLF MOLE

Soroka si je med njimi pridobil veliko veljavo, saj je preživel dokaj življenja na vojni in se je brigal za ves ta šum, kakor stari pijanec za krike pivcev. Zvečer, ko so potihnilli strelji, je pripovedoval tovarišem o obleganju Zbaraža. Sam ni bil v njem, toda vedel je o njem natančno od vojakov, ki so ga pretrpeli, in je pravil takole:

"Tje se je navalilo toliko Kozakov, Tatarjev in Turkov, da je bilo tam več kuharjev, nego je tu vseh švedov. A radi tega se jim naši vendar niso vdali. Vrhu tega tu zli duhovi nimajo nobene moči, a tam niso vragi samo v petkih, sobotah in nedeljah pomagali razbojnikom, a druge dni so trašili vse noči. Pošljali so na okope smrt, da bi se kazala vojakom in jim jemala pogum do boja. Vem to od takega, ki jo je sam videl."

"Ali jo je res videl?" so vprašali okolivedno kmetje in se zbirali radi stražnikov. "Na lastne oči! Šel je od kopanja vodnjaka, ker jim je tam manjkalo vode, a kar je bilo v ribnikih, je smrdela. Nekaj stopa, stopa, se ogleduje, in preden stopi nekaka postava v črni plahti."

"V črni, ne v beli?"

"V črni; v vojni se oblači v črno. Mračilo se je. Vojak se približa. 'Verdo?' vpraša, — a ona nič. Sedaj je potegnil za plahto — gleda; okostnjak. 'Kaj iščeš tu?' 'Jaz' — pravi —, sem smrt in pridem pote črez en teden.' — Vojak je uvidel, da je slabo. 'Čemu,' vpraša 'šele črez en teden? Ali ne smeš prej?' A ona na to: 'Pred enim tednom ti ne morem ničesar storiti, ker je tak ukaz.' — Vojak si misli: 'Težka stvar! Toda če mi ona sedaj ne more ničesar storiti, naj ji vendar po svoje izplačam.' Tedaj jo zgrabi s plahto vred in začne tolči s kostmi po kamenju! Ona v krik in začne milo prositi: 'Pridem črez dva tedna! Ni mogoče! Pridem črez tri, štiri, deset, po obleganju, enem letu, po dveh, po petnajstih...' 'Ne bo nič!' 'Pridem črez petdeset let!' — Vojak je pomislil, ker je imel že petdeset, ter si misli: 'Sto — dovolj!' In jo izpusti. On pa je zdrav in živi še sedaj; hodi v bitke, kakor na ples, saj se mu ne more nič zgoditi."

"In če bi se bil ustrašil, ali bi bilo že po njem?"

"Najslabše se je bati smrti!" je odgovoril resno Soroka. "Ta vojak je tudi drugim storil dobro uslugo, zakaj ker jo je tako zbil in utrudil, je ležala tri dni v omedlevecu, in ves ta čas ni nihče umrl v taboru, dasi so delali izpade."

"Ali mi ne pojdemo kdaj ponoči na švede?"

"To ni vaša stvar," je odgovoril Soroka.

Zadnje vprašanje in zadnji odgovor je slišal Kmitic, kateri

je stal ne daleč odtod, in se je udaril po čelu. Potem je pogledal na švedske nasipe. Bila je že noč. Na nasipih je vladala že eno uro popolna tišina. Utrujeni vojaki so najbrže spali pri topovih.

Daleč, za dva topovska strela, se je svetilo nekoliko ognjev, toda pri samih nasipih je vladala globoka tema.

"Niti jim ne gre v glavo, niti ne sumijo, niti si ne morejo misliti kaj takega!" je zašepetal sam pri sebi Kmitic.

In napotil se je naravnost h gospodu Čarneckemu, ki je, sedeč na lafeti, prebiral rožni venec in prekladal eno nogo na drugo, ker ga je zeblo.

"Hladno je," je rekel, uzrši Kmitica, "in glava me teži od tega groma teh dveh dni in ene noči. V ušesih mi venomer zvonijo."

"Komu bi ne zvonilo od takega šundra. Toda danes bomo imeli počitek. Tam so dobro zaspali. Mogli bi jih zajeti kakor medveda v brlogu; ne vem, če bi jih celo puške mogle prebuditi..."

"O!" je rekel Čarnecki ter dvignil glavo, "kaj premišljuješ?"

"Mislim o Zbaražu, ker smo dali razbojnistvu marsikateri tudi poraz."

"A ti misliš, kakor volk ponoči, na kri?"

"Za Boga živega in njegove rane, napravimo izpad! Ljudi posekamo, topove zabijemo z železom. Oni tam se ničesar ne nadejajo."

Gospod Čarnecki je skočil pokonci.

"In jutri najbrže zblazne! Morda mislijo, da so nas dovolj nastrašili in da mislimo na vdanje, pa bodo imeli odgovor. Kakor Boga ljubim, to je izvrstna misel, to je res viteška misel! Da mi ni to padlo v glavo! Treba je le še obvestiti o. Kordeckega. On je tu poveljnik!"

Odšla sta.

O. Kordecki se je posvetoval v definitoriju z gospodom mečnikom sieradskim. Ko je zaslišal korake, je dvignil glavo, postavil svečo na stran in vprašal:

"Kdo je? Kaj je novega?"

"Jaz sem, Čarnecki," je rekel gospod Peter, "in z menoj je Babinič. Oba ne moreva spati, ker nama strašno diše švedje. Ta Babinič, oče, je nemirna glava in ne more mirno sedeti na enem mestu. Vrti se mu, vrti, ker se mu grozno hoče iti k švedom za okope ter jih vprašati, če bodo jutri streljali, ali če bodo se dali sebi in nam miru?"

"Kaj?" je vprašal o. Kordecki in ni mogel skriti osuplosti. "Babinič hoče iti iz trdnjave?"

"V družbi, v družbi!" je odgovoril naglo gospod Peter, "z menoj in z nekoliko vojakov."

Oni tam, kakor se zdi, spijo na nasipih, kakor bi jih ubil; ognjev ni videti, straž ni videti. Preveč se zanašajo na našo slabost."

"Topove jim zamašimo!" je pripomnil vneto Kmitic.

"Dajte mi sem tega Babiniča!" je zakričal gospod mečnik, "da ga pritisnem na srce! Srbi te želo, ti sršen, rad bi še ponoči zbadal. To je veliko podjetje, katero utegne imeti velik uspeh. Enega Litvina nam je dal Bog, toda to je vstekla in zobata bestija. Jaz odobrujem namero; nihče vas ne sme ovirati in sam sem pripravljen iti."

O. Kordecki se je od kraja prestrašil, ker se je branil prelivanja krvi, zlasti ker ni sam tvegval lastnega življenja. Ko pa je natančneje premislil, je spoznal, da bi utegnila ta misel koristiti braniteljem Marije.

"Pustite me, da nekoliko molim!" je rekel.

In pokleknil je pred podobo Matere božje, trenutek molil z razprtimi rokami, naposled je vstal z jasnim obrazom.

"Sedaj molita še vidva!" je rekel, "potem pa pojdita!"

Četrte ure pozneje so zapustili vsi štirje sobo in šli na obzidje. Nasipi v daljavi so spali. Noč je bila zelo temna.

"Koliko ljudi hočeš vzeti s seboj?" je vprašal o. Kordecki Kmitica.

"Jaz? ..." je odgovoril začudeno gospod Andrej. "Jaz nisem tu poveljnik in tudi ne poznam kraja tako dobro kakor gospod Čarnecki. Jaz pojdem s sabljo, toda ljudi naj vodi gospod Čarnecki in mene z drugimi. Hotel bi le, da bi šel tudi moj Soroka, ker je grozen klavec."

Ta odgovor je ugajal i gospodu Čarneckemu i priorju, ki je videl v tem očiten dokaz pokore. Toda lotili so se takoj dela. Izbrali so ljudi, ukazali največji mir in začeli odstranjevati bruna, kamenje in opeko od prehoda.

Delo je trajalo eno uro. Naposled je bila odprtina v zidu gotova in ljudje so se začeli potapljati v ozko čeljust. Imeli so sablje, samokrese, nekateri puške, a drugi, zlasti kmetje, kvisku nasajene kose, orožje, ki so ga bili najbolj vajeni.

Ko so bili že na drugi strani zida, so se odpočili. Gospod Čarnecki se je postavil na čelo oddelka, Kmitic na koncu, in pomikali so se ob okopu, tih, zadržujoč sapo v prsih, kakor volkovi, ko se kradejo za ovčami.

Vendar je včasih zabrenkala kosa ob koso, včasih je zaskripal kamen pod stopinjo in po teh odmevih se je lahko spoznavalo, da se pomikajo venomer dalje. Ko so prišli v nižino, se je gospod Čarnecki ustavil. Tu je pustil šest ljudi, ne daleč od nasipov, pod poveljstvom Ogra Janiča, starega in vztrajnega vojaka, ter jim ukazal, da se vržejo na tla. Sam pa je krenil nekoliko na desno in, ker je čutil pod nogami že mehko zemljo, na kateri niso več odmevali koraki, je začel hitreje voditi svoj oddelek.

Namenil se je namreč obhoditi nasip, udariti na speče od zadaj in jih poditi proti samostanu na Janičeve ljudi. To misel mu je dal Kmitic, ki je stopal sedaj ob njem s sabljo v roki. Zašepetal mu je:

(Dalje prihoditi)

DNEVNE VESTI

Predrzna ženska roparica marljivo na delu

Marion, O., 30. decembra. — Četrtdeset dveh tednov je bila izropana v tem mestu neka grocerijska trgovina. V vsakem slučaju je bila roparica neka še mlada ženska. Ko je včeraj ponovno prišla v trgovino in zahtevala denar iz registra, ji je poslovodja trgovine podal malo vsoto denarja, nakar je ženska ustrelila tik pod noge poslovodje, ki je roparici prestrašen izročil še \$25.00.

Ene so take, druge pa drugačne

Iz Chicago se poroča, da je Mrs. Esther Randall odklonila pričati na sodnji zoper svojega moža, katerega je policija aretirala, ker jo je neusmiljeno pretepel. Iz London, O., se pa poroča, da je dala Mrs. Miriam Goldman aretirati svojo slabšo polovico, ker jo je udaril tri tedne potem, ko sta se poročila. — Kdo bi razumel te ženske!

MESTNE VESTI

Gordon park

Mestna vlada je dala očistiti zemljišče v Gordon parku, kjer se je pred leti nahajalo zabavišče. Na tem zemljišču bodo postavili opremo za igranje baseballa in drugih primernih iger.

Morilec žene

Policija je včeraj aretirala nekoga Fr. Smith-a, ki je pred šestimi leti umoril svojo ženo z nožem na cesti. Šest let se je morilec skrival po raznih mestih, dokler ni končno zopet dospel v Cleveland, kjer so ga detektivci izsledili.

Ravno prav

Mestna blagajna bo dobila te dni nepričakovano vsoto denarja, in sicer \$350.000, kot davek na dedščino dveh Clevelandčanov, ki sta pred kratkim umrla. Poleg tega so ljudje že precej začeli plačevati davke, tako da bo imelo mesto dovolj denarja, da bo plačalo svoje uslužbence vsaj za prvi del meseca januarja.

Delničarji SND

Delniška seja S. N. Doma se vrši v četrtek, 8. januarja 1931, in se prične ob 7.30 zvečer. — Vsem delničarjem so razposlana pisma s pooblastili za namestnike. Ker je več naslovov napačnih, kajti premembe niso bile naznanjene, bo pošta več pisem vrnila. Kdor torej ne dobi pisma, naj se zgleda v uradu S. N. Doma in sicer zvečer. Uradne ure so od 7. do 9. ure zvečer.

Vreme

"Veliko" farmo mora imeti dr. Seliškar v Floridi. Včeraj nam je poslal eno pomarančo in en komad "grapefruit." Hvala lepa!

* V jedilnih vozovih Boston & Maine železnice se bo od 1. januarja naprej lahko kadilo.

MALE OGLASI

Peč
kot nova se proda. Emajlirana, štiri odprtine za plin, štiri za premog. Veljala je \$190.00, jo prodam za \$45.00. 840 Babbitt Rd. Tel. KEmmore 4549-W.

V najem
se da soba za enega ali dva fanta. 1244 E. 58th St. (1)

Pohištvo
naprodaj za 5 sob, jako dobro ohranjeno. Se proda po zelo nizki ceni. 2492 E. 124th St. blizu Woodland Ave. ali pa vprašajte v Julia's Flower Shop, 6122 St. Clair Ave. (306)

V najem
se da, hiša sama za sebe, 5 sob in garaža. 1494 E. 175th St. Vpraša se na 15805 Waterloo Rd. (306)

SE NI TREBA nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka potrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam M. VRANEŽA 17105 Greenwood Ave. (Thu.)

Pristni Blue Diamond, Pocahontas, Lehigh Hard Coal, najboljši iz Ohio, Kentucky in W. Va. Naš virginski Ash big lump gori kakor Pocahontas in stane manj. Razvažamo iz naše povečane zaloge na Quincy—East 165th, GARfield 1960.

The Yates Coal Company
303 Rockefeller Bldg.
MAin 7373

POZOR! POZOR!
Mi izdelujemo farneze, kleparška dela, splošna popravila, vsa dela iz medenine in bakra. Točna postrežba. Se priporočamo za obila naročila.
Complete Sheet Metal Works
F. J. DOLINAR
1403 E. 55th St.
Tel. Henderson 4738 (w. t.)

WILLOW FARMS DAIRY
1172 Norwood Rd.
MLEKO, SMETANA, SIR,
SUROVO MASLO
za dobro postrežbo, pokličite ENdicott 3457 (Thu.)

WILLIAM A. VIDMAR
SLOVENSKI ODVETNIK
212-214 Engineers Bldg.
Tel. MAin 1195
URE: 9 do 5
Ponedeljek, torek, četrtek od 6:30 do 8, in v soboto od 2 — 4, 6:30 — 8 v uradu dr. Skurja, 787 E. 185th St. Tel. KEmmore 4475

DR. J. V. ZUPNIK
ZOBOZDRAVNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
V KANADSKEM POSLOPIŠU
Nad North American banko
Vhod samo iz 63. ceste
Govorimo slovensko. 19 let na St. Clair Ave. (w. s.)

LED IN PREMOG
TOCNA POSTREŽBA
JOSEPH KERN
SLOVENSKI RAZVAZALEC
LEDU IN PREMOGA
1194 E. 167th St.
Pokličite: KEmmore 4381

1931

Ko snamemo s stene stari koledar in obesimo na njegovo mesto novega, se gotovo spomnimo dogodkov starega leta in napravimo načrte za novo. Za nas vse je prineslo leto 1930 veselja in žalosti, razočaranj in napredka. In 1931 čaka pred durmi z novimi prilikami zadovoljstva in sreče. Naše podjetje želi vsakemu in vsem se najboljšje, kar more življenje nuditi v novem letu.

Louis L. Ferfolia

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 E. 81st St.
Tel. Michigan 7420

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnim srcem naznanjamo, da je kruta smrt pretrgala uit življenja naših preljubi in edini hčerki

MARY GRŽE

ko je šla iz šole sv. Kristine na 222. cesti, je bila zadeta od brezobzirnega voznika dne 18. novembra in 19. novembra je umrla za posledicami v Emergency kliniki. Stara je bila devet let; njene zemске ostanke smo pokopali skupaj z njenim bratcem, ki je pred enim letom in pol ravno tako nesrečno smrt strel, ko se je igral pred domom na hodniku.

V dolžnosti si štejemo zahvaliti se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nas tolažili v tako bridkih in žalostnih urah.

Lepa hvala vsem, ki so darovali krasne vence, in sicer bratrance John in Anna Grze, Mr. in Mrs. Joe Russ, družini Frank Lavrich, družini John Russ, družini Joe Sajevec, družini Louis Brezac, botrom J. Brezac, Mr. in Mrs. Anton Bartol, družini John Asser, družini Joe Zakrajšek, družini Joe Medved, družini Frank Bauer, družini Barkovich, Mr. in Mrs. J. Knafelic, Mrs. Douglas in hčerka, družini Louis Roic iz Buffalo, N. Y., in Mr. in Mrs. Matt Hitti, družini P. Košmarl, družini Luka Tešek, Vpelje bratcem, prijateljcem Miss Asser, Miss Zabukovec, Miss Trček, Miss Mrgole, Electric Vacuum Cleaner Co., za skupen venec od sosedov in solških otrok šestega razreda Roosevelt šole.

Lepa hvala tudi onim, ki so dali za sv. maše: Mr. in Mrs. P. Narobe, Mrs. Zorko in Mr. in Mrs. Mulec.

Najlepša hvala tudi vsem, ki so dali svoje automobile na razpolago brezplačno za pogreb. Lepa hvala Rev. Father Vukonichu za pogrebne obrede in častitim solškim sestram šole sv. Kristine, ker so tako lepo sprejele pokojno z vsemi solškimi učenci.

Najlepša hvala pogrebniemu zavodu A. F. Svetek Co. za tako lepo vodstvo pogreba. Se enkrat lepa hvala vsem, ki so kolikaj pomagali v tem žalostnem času. Ako čno slučajno kako ime pomotoma izpustili, se ravno tako lepo zahvaljujemo in prosimo, da se nam oprostijo. — Zalujoci ostaj!

Anton in Mary Grze, stariši.
Anton, bratec.

VESELO IN SREČNO NOVO LETO ŽELI VSEM KLIJENTOM

JOHN DANE

15614 Waterloo Rd.

ENdicott 2252 ENdicott 2252

KREMZAR FURNITURE

6108 St. Clair Ave.

IMAMO ZASTOPSTVO SAMO ZA VICTOR RADIO IN VICTOR PLOŠČE

FRANK ZAKRAJŠEK

slovenski pogrebnik -:- -:- -:- -:- bolniški voz

VOŠČIM VESELO IN SREČNO NOVO LETO IN SE ZAHVALUJEM ZA PRETEKLO NAKLONJENOST TER SE PRIPOROČAM ZA BODOČE

1105 Norwood Rd.
Tel. ENdicott 4735

ODPRTO NOČ IN DAN

PODRUŽNICA:
18321 Edgerton R.
Tel. KEmmore 2892

